Tef
- Hani düşene kimse bakmaz derlerd

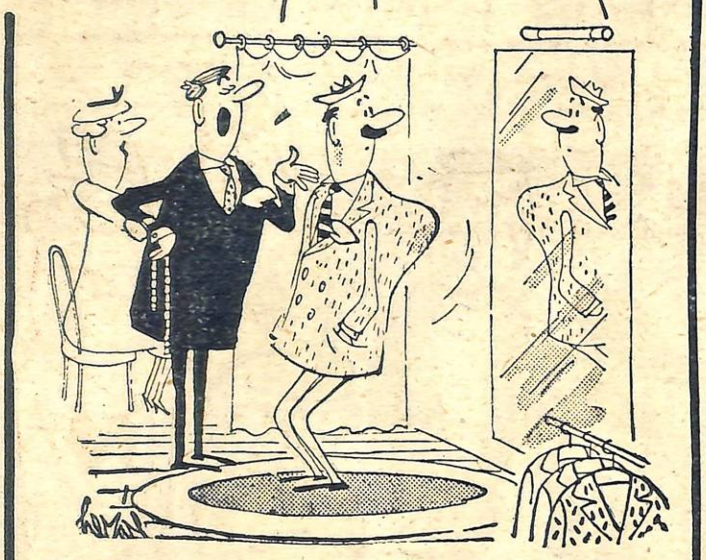

-BEYEFENDİ, BU DEVETÜYÜ CEKET SİZE ÇOK YAKIŞTI !..

-RAHATSIZ ETTİM KONTES. BANYODAYDINIZ GALİBA ?..

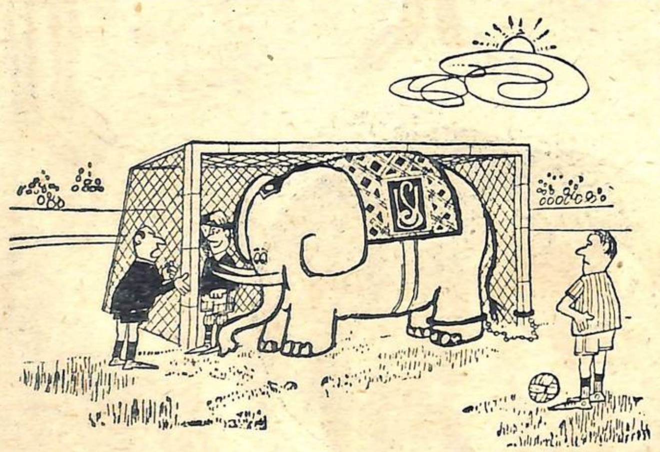

HAKEM- MASKOT FALAN ANLAMAM ÇEK ŞU FİLİ KALEDEN, HERİF PENALTI ATACAK !..

ANNE TAKDİM EDEYİM, ARKADAŞIM TONGUÇ !..

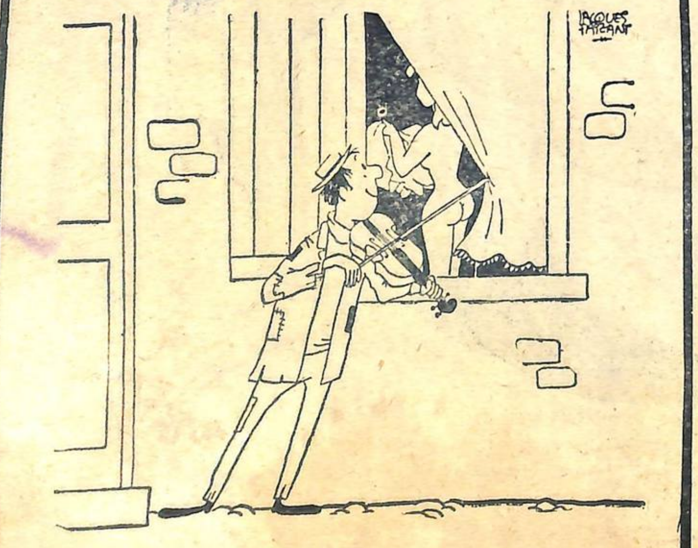

YAZISIZ !..

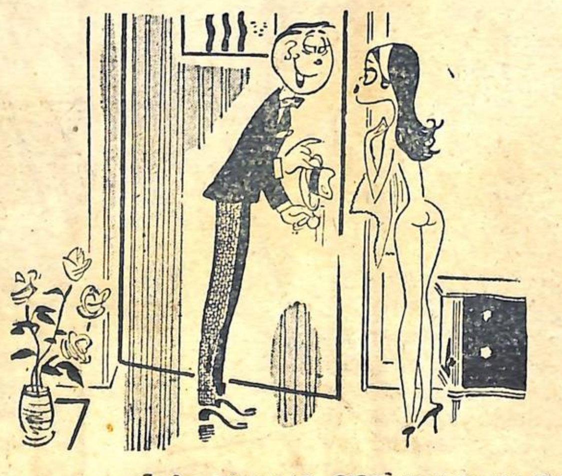

-AFFEDERSİNİZ BANYO SESİ DUYDUM DA SU SICAK MI DİYE SORMAYA GELDİM !.

Tef

HAFTALIK SİYASİ MİZAH GAZETESİ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü : .... ERTEM EĞİLMEZ
Umumi Neşriyat Müdürü : .... FERRUH DOĞAN
Yanıksaraylar Sokak Esen Han - Cağaloğlu - Telefon: 27 34 40

«BU GAZETE BASIN AHLÂK YASASINA UYMAYI TAAHHÜT ETMİŞTİR.»

CİLT : 2 ★ 25 OCAK 1961 ÇARŞAMBA ★ SAYI : 32

Başyazı

EMİL GALİP SANDALCI

Zavallı Cüce Basın Devi

Sanki, biz Cağaloğlundan Vilâyet önüne kadar yürüyerek 9 gazete sahibinin gazetelerini kapatma kararını protesto edenler ne yaptığının doğru dürüst farkında olmıyan bir takım orta okul öğrencileri idik Bulanık suda balık avlamıya fırsat arıyan bir avuç komünistin, servet, sermaye düşmanının hükmüne âlet olmuş ya da tahriklerine safçasına kapılmıştık. Bir kötü sınıf kininin, varlığa karşı diş gıcırtısının kompleksi altında kıvır kıvır kıvranan, kıskanç, zararlı. tehlikeli toplum mikroplarıydık. Hani, elimizden gelse, fırsat bulsak matbaaları dinamitler; patronun yazı masasını koltuğunu aramızda paylaşmak için can atardık

İşte, imzasını gerine gerine iki sütun üzerine atan sayın başyazarın haftalık «pazar konuşması»nda çizdiği portre böylesi. Yarım asra yaklaşan kalem tecrübesinin, o pek güzel üslûbunun yardımından faydalanarak, ustaca ardına gizlendiği taktik bu

Üstelik, «Bizim yazdıklarımızdan ve yazacaklarımızdan insaflı ve dürüst arkadaşlarımızın alınmamalarını isteriz» demeyi de ihmal etmemiş.

Oysa, işin bu yönü göstermelik. Böyle diyecek ve sonra okuyucuya, millî emniyete fikir işçisini jurnal edecek. Fakat o kadar la da yetinmiyecek ve çizdiği sahte dekoru öne sürerek binbaşıyı, albayı kışkırtmıya yeltenecek

Alışmış bir kere, kuruyasıca huyunu değiştiremez. Kendisine göre haklı bildiğini, bir takım gerçekleri bulandırmadan, sağına soluna terkibini çok iyi bildiği o çamurlu sıvıyı bulaştırmadan açık açık savunamaz.

Ne yapsın yetişmesi böyle.

Abtülhamit devri jurnalcılığını Cumhuriyet devrinde edindiği «Batılı kafa» maskesi ardında saklıyacak. Ve Cemazüyilevvelini çok iyi bilenlerin, patron kontrolü başında iç yüzünü açıklıyamıyacaklarından emin, giyindiği «medeniyet» elbisesinin için de «Lozan kulübü» denen yerde viskisini yudumlarken «Ortaya bir komünist biti attım. Varsınlar şimdi kaşınsınlar» diye övünecek. Bir zamanlar o biti günün modası ve politikası icabi koltuğu altında beslediğini unutarak, yılışık şark kurnazlığı ile sırıtacak.

Zavallı, cüce «basın devi.»

Bir türlü itiraf edemediği gerçeği şuur altında biliyor: Günü geldi. Fosilleşecek. Basın müzesinde rafa konacak... Gerisinde sadece bir «üslûp» kalacak. Telâşı bundan, yapma kişiliğinin ardında ki hiçten.

Emil Galip SANDALCI

HAFTANIN HATLARI

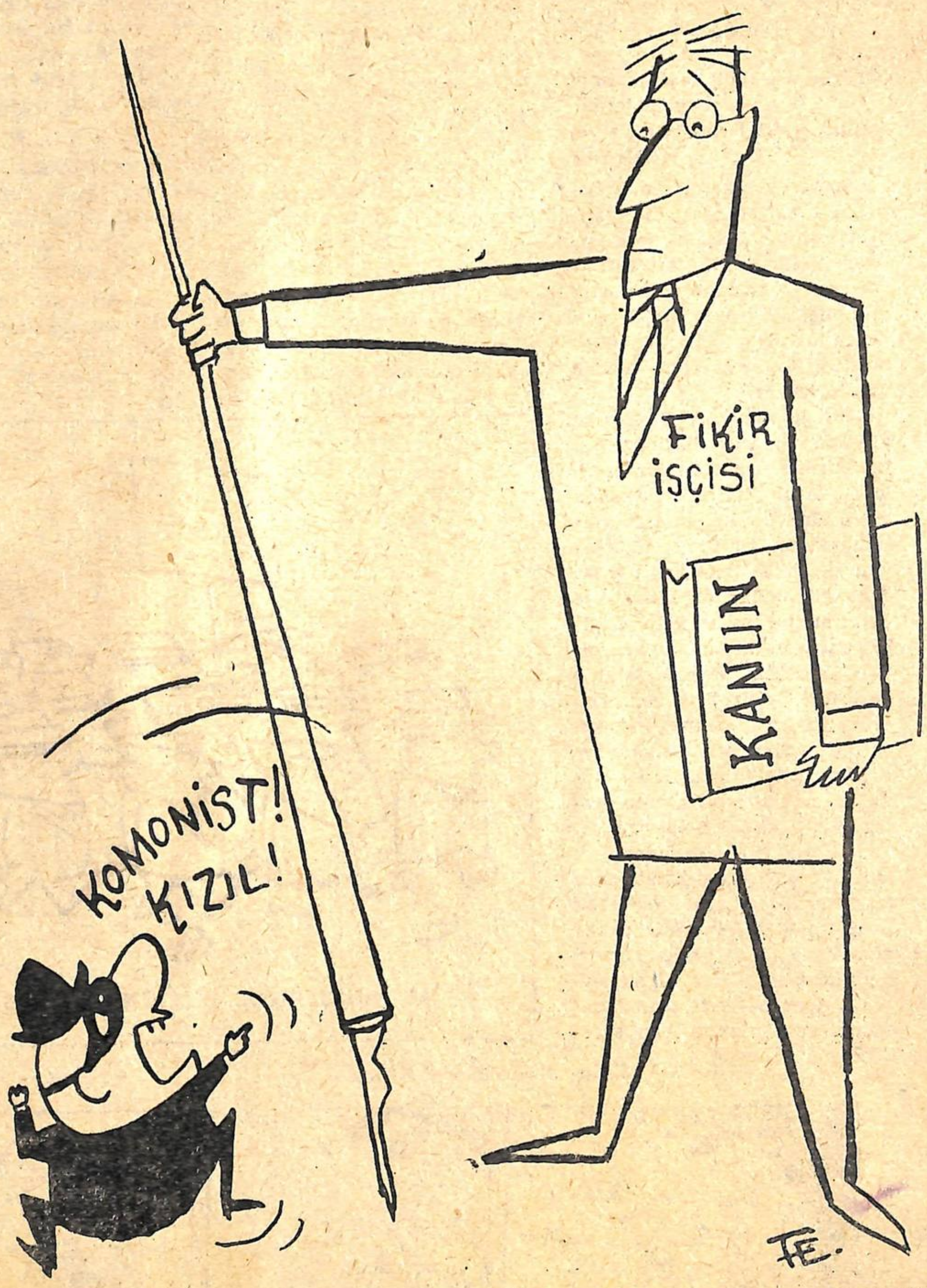

NEO — PEYAMİ SAFA!

NERDEN NEREYE

MELİH CEVDET ANDAY

Tövbeler Tövbesi!.

Dünya başyazarı Falih Rıfkı Atay'ın, geçen «Pazar Konuşması»nda yazdığına göre, poliste komünist diye fişli bulunanlar, dokuz gazetenin çıkmadığı o üç gün içinde «Kızıl maskelerini takınıvermişler» de «Sokulabildikleri gazetelerin ilk sayfalarını proleterya edebiyatı ile donatmışlar.» ... Oysa Falih Rıfkı Atay, o güne değin, gazete kadrolarında çalışan fişlileri savunurmuş, korurmuş; pişman olmuş bu durumu görünce, «Artık benden tövbe.» diyor.

Tövbe üstüne güzel bir beyit vardır:

Tövbe Yarabbi hata rahına gittiklerime
Bilip ettiklerime bilmeyip ettiklerime

Demek bilerek yapılan yanlışlar, bilmiyerek yapılan yanlışlar vardır. Akla şu soru geliyor: Falih Rıfkı Atay, o «fişlileri», komünist olduklarını bile bile mi, yoksa fiş sistemini doğru bulmadığı için mi savunmuştu? Konunun can alacak yeri burasıdır.

Gerçi komünistlik Türkiye'de yasaktır; ama bir düşünür, Batı demokrasilerinde komünistlerin de bir yerleri olduğunu göz önüne alarak, onların varlığını kendi yurdunda da olağan sayabilir. Hele Falih Rıfkı Atay gibi, «Batı da Batı» diye tutturan bir yazar için böyle bir davranış hiç de aykırı olmasa gerektir. Üstelik üstat o yazısında, «Biz bize benzeriz» anlayışından yakınıp duruyor, «Tanzimat'tan beri bu kafadan kurtulamadığımız, Batı ve Doğu arası, ikisi arası aranıp durduğumuz için bu haldeyiz.» diye yazıyor. Böyle düşünen biri için «Proleterya edebiyatı» nın da olağan sayılması gerekirse de Falih Rıfkı Atay öyle demiyor; «Başta ben olmak üzere, bu memlekette içtimaî adaletten bahseden herkese bu damganın vurulduğunu ileri sürerek onları savunurduk.» diye yazıyor. Demek bilmeden yaptığı bir yanlış için «... Bilmeyip ettiklerime.» yakınıyor Atay, Demek onun «İçtimaî adalet taraftarı» sayıp koruduğu bir takım kimseler gerçekte birer komünist imişler, demek onları fişliyen polis haklıymış, demek...

Peki ama, «Ne oldu? Bay Falih Rıfkı Atay'ı tövbe ettiren bu olay nedir?» Sormak aklınıza gelmiyor mu? Bugüne değin poliste fişli olan, fakat «İçtimaî adalet taraftarı» görünüp Bay Falih Rıfkı Atay'ı aldatan bu komünistlerin içyüzü nasıl ortaya çıktı? Bir ayıklanma mı var? Yasalara karşı mı geliniyor? Devlet hiçe mi sayılıyor? Kamu görevlerinde çalışanlar bir baltalama işine mi giriştiler? Olan nedir?

Olan şu: Millî Birlik hükûmetinin çıkardığı bir yasayı protesto eden gazete patronlarının davranışına karşılık, o yasayı tutan fikir işçileri de seslerini duyurdular... İşte bu.

★

Yasayı çıkaran Millî Birlik Komitesi, sevinen bütün fikir işçileri, fakat Millî Birlikçileri aldatan komünist, bütün fikir işçilerini «Sevinin» diye kışkırtan gene komünist. Yalnız onlar, gazete patronları, çıkarlarını hiç düşünmeden, salt yurt sevgisi ile konuşuyorlar.

Ama «Sağduyu» diye de bir şey vardır; Descartes bilge, «İnsanlar arasında en eşit olarak pay edilmiş şey sağduyudur.» demiştir. Böyle olmasaydı da sağduyu şimdilik patronların tekelinde bulunsaydı, resmî ilânları dağıtma yasası gibi, bir de «Sağduyu dağıtma yasası» çıkarılmadan paçaları sıvamak, kızıl maskelilerin içyüzünü ortaya atıp fikir işçilerine tazminat verme zorunluluğundan yakayı kurtarmak belki sökerdi.

Fişlileri bundan sonra korumağa tövbe eden Falih Rıfkı Atay, demek eskiden beğenmediği fiş sistemine dönüyor artık; üstelik o sisteme bir yenilik de getiriyor: Bundan sonra, işçiler yararına yasalar istiyenleri değil sadece, işçilere yararlı yasalara sevinenleri de fişlemeli, yakalamalı, tıkmalı, aç bırakmalı, ezmeli... Oooh, ooooh, oooooh...

Peyami Safa, sadece bir kişinin değil, bilinçli bir kızgınlığın da adıdır.

Melih Cevdet ANDAY

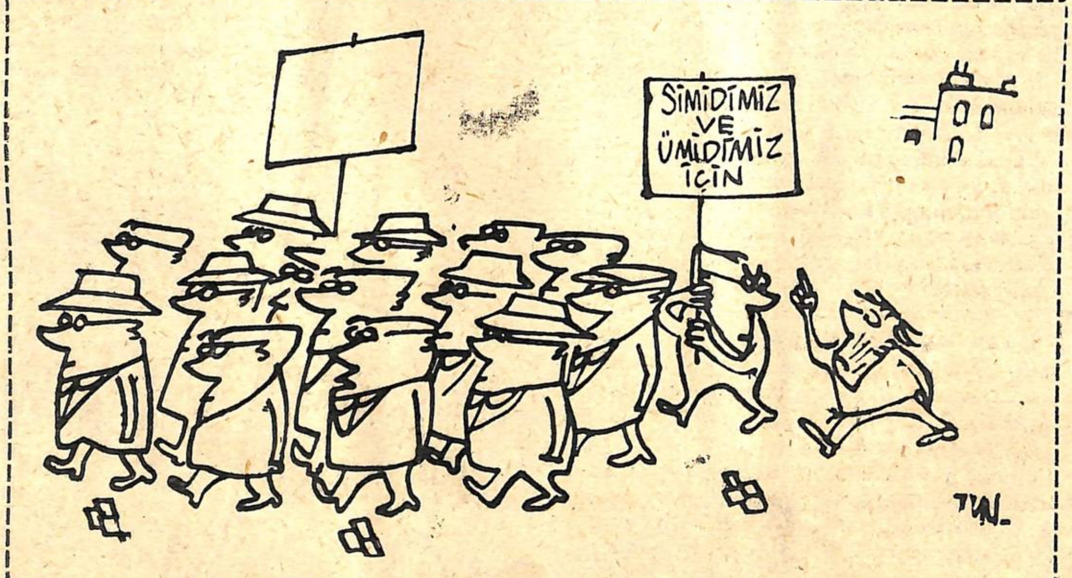

— **AFFEDERSİNİZ: BİR SİMİT TE BEN ÜMİD EDEBİLİR MİYİM?..**

KÜÇÜK VALİ'nin MACERALARI...

DİŞBUDAK

Selami İzzet Sedes

Aşağılık komitacı Celâl Bayarın Tabanbaşkânı, düşükler düşüğü Adnan Menderesin Ayaklarbaşı olduğu çağda - kökü kuruyası çağda - Basına reva görülen zulüm baskısına karşı gazetelerini kapatmayı akıllarından geçirmeyenler, fikir işçilerini koruyan kanun çıkınca gazetelerini üç gün kapattılar.

Gazeteci dövülürken, sövülürken, cezaevlerinde sürünürken, gazete sahiplerinin akılları neredeydi? Neden bu zalimliği protesto için bugünkü çareye başvurmadılar?

Sebebi basit: Çünkü o zaman çıkarlarına halel gelmiyordu. Gazetecinin cezaevlerinde sürünmesi, sövülüp dövülmesi küçük işti, bugün ise iş büyüdü, gazetecinin hakları korundu, bu hakların korunması gazete sahibinin çıkarına dokundu. Bu büyük işti.

Nasreddin Hocanın Büyük Kıyameti ile Küçük Kıyameti gibi.

— Hoca demişler, Kıyametin büyüğü küçüğü olur mu?

Hoca gülmüş:

— Olur demiş, karım ölürse küçük, ben ölürsem büyük kıyamet kopar.

★

İki yıl yedi aydır Milliyette çalışıyorum. Çalışmakta olduğum gazetenin sahibinin, fikir işçilerine, sırasında, yürürlüğe girmiş bulunan kanunun bazı maddelerinden çok daha fazla koruyucu ve haktanır işlemler yaptığını, Milliyetin bütün fikir işçileri tastik etti. Ama bir gazete sahibi böyle hakşinastır diye, fikir işçilerini koruyan kanuna ne lüzum vardır diyemem ki... Böyle bir şey söylenemez ki... Böyle bir şey söylenemiyeceği için de, hiç bir Fikir İşçisi, bu kanunu protesto edenlerden yana olamaz.

Yeniçeri ağası, barut yüklediği kayığa binmiş, kayık Üsküdara yönelmiş, Ağa barut fıçılarının üstüne oturup çubuğunu yakmış. Dümenciyle kürekçiler:

— Aman Ağa, ne yapıyorsun? demişler, barut ateş alır.

Yeniçeri Ağası omuz silkmiş:

— Hiç korkmayın, mesuliyet benim.

Dümende oturan yerinden fırlamış:

— Söndür o çubuğu demiş, mesuliyet senin ama can bizim.

★

Şimdi sizlere, iki eski hâtıramı anlatayım.

Ben 1918 de Akşam gazetesine intisap ettim. Tam yirmi yıl o gazetede çalıştım. Yirmi yıl sonra, Akşam, aklımda kaldığına göre biraz da Falih Rıfkı Atayın teşvikiyle, İstanbul Valisi ve Belediye Başkanı Muhiddin Üstündağ aleyhine bir kampanya açtı. Allah gani gani rahmet eylesin, merhum benim dostumdu. Gazetemden bu kampanyada tarafsız kalmama izin verilmesini rica ettim. Bu akla yakın teklife hayır diyemediler ama üç gün sonra beni mesul müdür yapmak istediler. Kabul etmedim. Elime bir mektup verdiler: Kadro darlığı sonucu işime son verilmişti.

Yirmi yıl emek verdiğim gazeteden ayrıldığım gün cebimde bir lira otuz kuruş vardı.

★

1949 yılında Anadolu Ajansına girdim. 1951 yılına kadar çalıştım. 1950 seçimlerinden sonra Röyter Ajansı önce İsmet İnönüyü öven, sonra Demokrat Partiye başarı dileyen bir yazı yayınladı. Tercüme edip Umum Müdürlüğe sundum. Ankara, yazının baş tarafını atıp son kısmını bültene aldı. Bir notla bunun mahzurlu olduğunu, yazıyı yayınlayan ajansın bunu C H. P. sine de göndereceğini bildirdim, yazının ya tümünü bültene alalım veya hiç almayalım dedim. Cevap geldi: Ukalalık etme.

Ertesi gün Ulus yazının tümünü yayınladı. Bunu Ulusa kim verebilirdi? Tabii Selâmi İzzet... O anda bir şey yapmadılar. Fakat mimlenmiştim. Halk Partisi propagandası yapıyor damgasını vurdular ve nihayet bir gün mektubu elime verdiler: "Kadro darlığı münasebetiyle işime son verildi. Cebimde on altı kuruş vardı.

★

Kırk iki yıldır Bâbıâli denen caddeyi sabah akşam inip çıkan bir yazarım. Fikir İşçisi, bugüne kadar Patronun elinde bir limondan farklı değildi. Sıkılır sıkılır, sonra posası atılırdı... Bazı patronlar ise şöyle derdi:

Yazar pabuç gibidir — Tepetepe giyilir, sonra metelik vermeden değiştirilir.

İşte artık bu zihniyete paydos!.

Selâmi İzzet SEDES

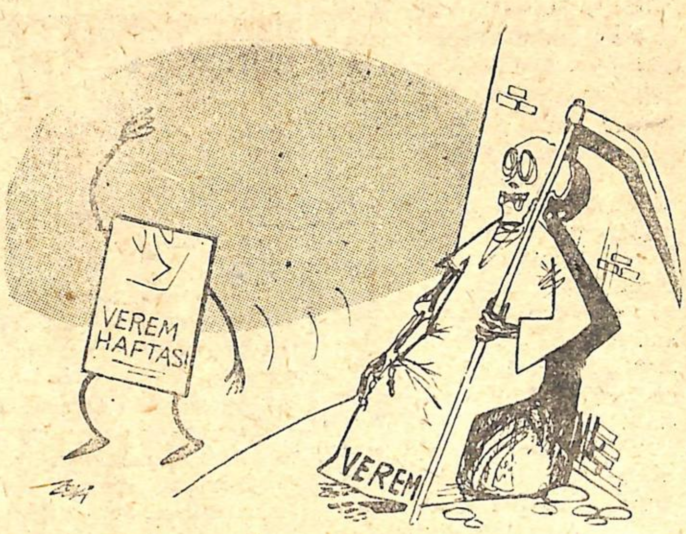

Verem Haftası bitti. — *Gazeteler* —

— BUNU SAYMAM GENE GEL.

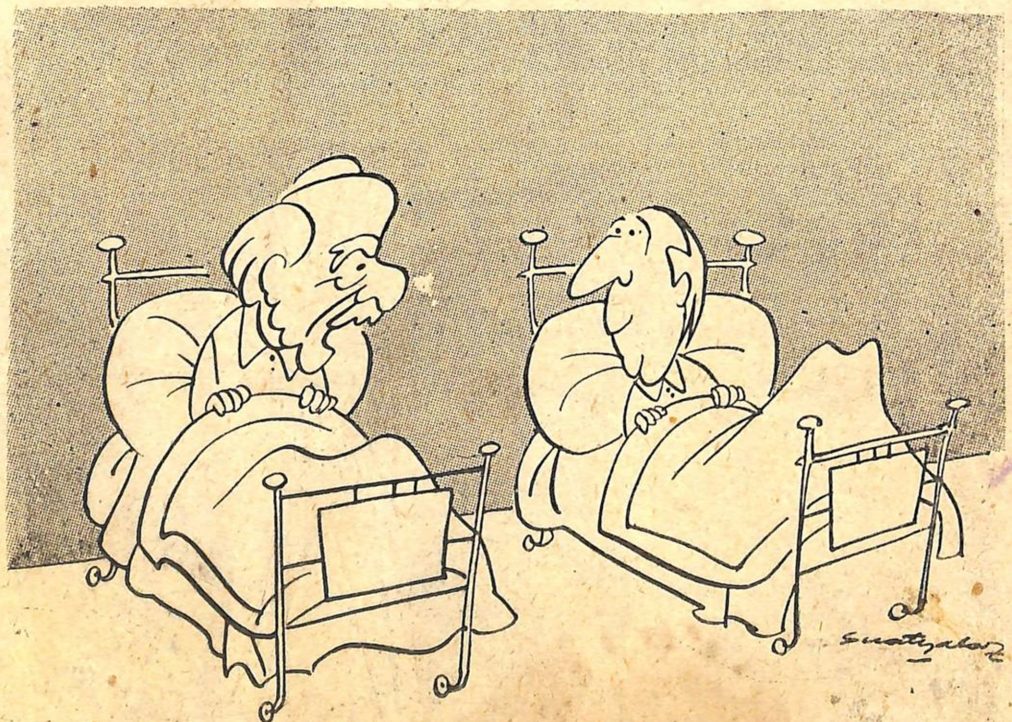

İnönü'den sonra Bölükbaşı da hastalandı. — *Gazeteler* —

— HER ŞEYDE BENİ TAKLİDDEN VAZGEÇSENİZ İYİ OLUR.

AZİZ NESİN

doğulu tartışması

Şu karşıda oturmuş, kavga eder gibi konuşan iki kişiyi görüyor musunuz? Evet onlar... Bağırarak konuşmalarından kızgınlıkla ellerini kollarını oynatmalarından, aralarında büyük bir anlaşmazlık olduğu belli. İsterseniz, ağız kavgası eder gibi yüksek sesle konuşan bu iki kişi arasındaki anlaşmazlığı size anlatabilirim.

Bu iki kişiden gözlüklü olanı, tanınmış yazarlarımızdan Muhtar Tatarağası'nın çok bilgisiz, densiz, terbiyesiz, hattâ namussuz bir adam olduğunu söylüyor. Yanında oturan koç burunlu arkadaşıysa, tanınmış yazar Muhtar Tatarağası'nı savunuyor, onun çok derin bilgili, cesur, sözünü sakınmayan, namuslu bir yazar olduğunu, buna karşılık ünlü yazarlarımızdan Bâhir Kozoğlu'nun eşi görülmemiş bir alçak, iki yüzlü, dalkavuk, hem de çok bilgisiz bir şarlatan olduğunu söylüyor. Gözlüklü adam da ünlü yazar Bâhir Kozoğlu'nu tutuyor, onun bilgisini, doğruluğunu, yılmazlığını öve öve göklere çıkarıyor.

Yâni şu karşıda gördüğünüz, en belirli özellikleri, birinin koç burnu, öbürünün kalın çerçeveli gözlüğü olan iki kişi, tanınmış yazarlarımızdan Muhtar Tatarağası ile Bâhir Kozoğlu yüzünden birbirlerine girmişler. Handiyse bu tartışmayı kavgaya dökecekler.

Siz de benim gibi işin içyüzünü bilseydiniz, onların bu sert konuşmalarına şaşmaz, ikisini de doğrular, belki de aralarını bulmağa çalışırdınız.

Müsaade ederseniz ben size gerçek durumu anlatayım. Şöyle ki:

Tanınmış yazarlarımızdan Muhtar Tatarağası «Doğru Yol» adlı günlük siyasi gazetede «Sabah sabah» başlığı altında her gün fıkralar yazmaktadır.

Ünlü yazarlarımızdan Bâhir Kozoğlu da «Son Haber» adlı günlük siyasî gazetede «Buna ne buyrulur?» başlığı altında fıkralar yazıyor.

Şimdi şu karşıda tartışmakta olan iki kişiden koç burunlu olanı Doğru yol gazetesini okur, başka gazete okumaz. Uzun yıllardan beri Doğru Yol'a alışmıştır. Çünkü bu gazetenin «Önüne bakma, falına bak!» başlıklı yıldız falı, bütün öteki gazeteler deki yıldız fallarından daha eğlencelidir.

Gözlüklü olan adam da, bir gazeteden fazlasını almağa parası, okumaya da vakti yetmediğinden her gün yalnız bir gazete alır. O da yıllardanberi Son Haber gazetesinin tiryakisidir. Çünkü bu gazetenin bulmacası, bütün öbür gazetelerin bulmacalarından çok daha kolay çözüldüğü gibi, bu gazete oldum olasıya Fenerbahçe takımını tutar. Bu gözlüklü adam da, çocukken, rahmetli amcası Fenerbahçeli olduğundan, o takımdan yanadır.

Günlerden birgün, tanınmış yazarlarımızdan Muhtar Tatarağası'nın ilham kaynağı kurumuş, bir gece önce arkadaşlarıyle sabaha kadar içmiş olduğu için yorgunluktan o gün yazacak fıkra konusu bulamamıştı. Kendisine böyle zamanlarda yüz vermeyen ilham perisiyle vuslata eremeyince tatlı üslûbuna güvenerek, en ipe sapa gelmez bir konuyu, felsefe kırıntıları ile süsleyerek şiir diliyle yazardı. O gün de öyle yaptı. Yazısının başlığı «Kuru fasulyenin faziletleri ve mercimeğin reziletleri» idi.

Fıkra şöyle başlıyordu:

«Şark âleminin, muasır garp medeniyetinin menba-ı feyzi olan büyük mütebahhir ve âlimi İbn-i Mertebâni «Der fazilet-i fasûliyye ve der rezilet-i alâ mercimek» nâm eserinde buyururlar ki...»

Yazı bundan sonra üstadın akıcı üslubuyla sürüp gidiyor, fasulye ve mercimek hakkında derin bilgiler veriyordu. Gerçekte ise, ne «İbn-i Mertebânî» adında bir bilgin, ne de «Der fazilet-i fasûliyye ve der rezilet-i alâ mercimek-i usûliyye» diye bir kitap vardı. Ama böyle bir bilginin ve böyle bir kitabın olup olmadığını kendisi gibi başkaları da bilmediği için, tanınmış yazarlarımızdan Muhtar Tatarağası o gün, okurlarının ağız larının suyunu akıtan çok tatlı bir fıkra yazmış oldu.

Bu fıkranın çıktığı gün, Son Haber Gazetesinin «Buna ne buyrulur?» başlıklı fıkra yazarı Bâhir Kozoğlu, bir gece önce hayranlarından birinin verdiği ziyafette geç saatlere kadar uykusuz kaldığından, kaleminde-ki tıkanıklığı bir türlü gideremiyordu. Bir fıkra konusu bulmak için gazeteleri karıştırırken Doğru Yol gazetesindeki Muhtar Tatarağası'nın fıkrasına gözü takıldı. Baştan birkaç satır okumağa çalıştıysa da, o gün canı çok sıkkın olduğundan, okuduğunu anlıyamadı, elinden gazeteyi bıraktı. Şu Muhtar Tatarağası ile bir polemiğe girse nasıl olurdu? Bir - iki haftadır kimseyle polemiğe girmemişti. Oysa büyük polemikçiydi, kavgacı bir kalemi vardı. Okurlar da onu bu yüzden çok tutarlardı. Muhtar Tatarağası'na oldum olasıya içerlerdi. Hazır eline bir fırsat geçmişken, herifin canına okumalıydı. Aldı eline kalemi, girişti. Ertesi gün gazetede çıkan fıkranın başlığı şuydu:

«Bay Muhtar Tatarağası kendine gel!»

Fıkra şöyle başlıyordu:

«Muhterem meslekdaşım, pek kıymetli muharrirlerimizden Muhtar Tatarağası, Doğru Yol Gazetesinde dün çıkan fıkrasında, istiridyelerden bahsederken yazısının bir yerinde, bu deniz hayvanlarının bir dişinin emri altında, kırk - elli erkek istiridyeden mürekkep sürüler halinde yaşadığını da yazmak gafletine düşmüştür. Üstadın bu bilgisine, doğrusu, yalnız biz değil, istiridyeler ve bütün kabuklu deniz hayvanatı da kahkahalarla gülecektir. Çünkü, malûm olduğu üzere, istiridyelerin erkekleri ve dişileri ayrı ayrı olmayıp, bir tek hayvandır. Ve bu hayvan dişi ise, kendiliğinden erkek ve sonra yine dişi olabilir. Dişi istiridyeler, erkek olarak kendi kendilerini ilkah eder, sonra yine dişiliğe dönerler. Bu kadar basit bir hakikati bile bilmiyen sayın Muhtar Tatarağası'nın artık demokrasi, hürriyet ve insan hakları hakkında hergün okurlarına verdiği derslere, ne dereceye kadar inanılabileceğini, biz söylemiyelim de yine sayın okurlar söylesinler.»

Bu fıkra şöyle bitiyordu:

«Son sözümüz şudur, kendine gel Bay Muhtar Tatarağası, işte o kadar...»

Bu yazıyı okuyan Son Haber Gazetesi okurları, bir gün önce-

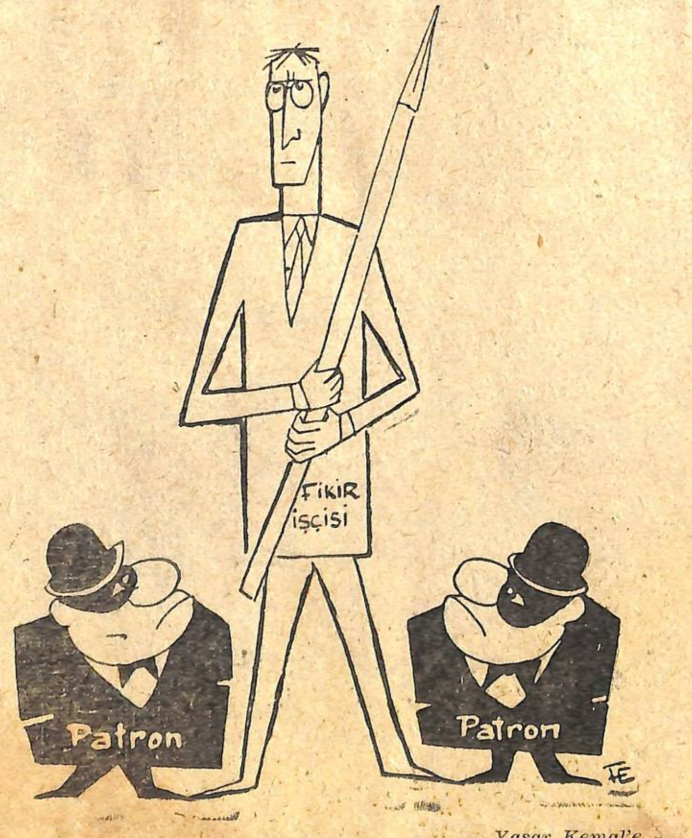

— Yaşar Kemal'e —

ki Doğru Yol gazetesini görme - dikleri, orada Muhtar Tatarağa-sı'nın ne yazdığını bilmedikleri için, Bâhir Kozoğlu'nun tenkidine yerden göğe kadar hak verdiler.

Muhtar Tatarağası, bu yazıyı okuyunca küplere bindi. Değil dünkü yazısında, kalemi eline aldığı günden bugüne kadar bir kere bile «istiridye» kelimesini yazmış değildi. Çok kızdı. O kızgınlıkla şu yazıyı yazdı:

«Güneş balçıkla sıvanmaz!»

Son Haber isimli bir varakpârenin muharrir müsveddelerinden birisi, dünkü yazısında epiy ce herzeler karıştırdıktan sonra, aynen şöyle demektedir:

«Kristof Kolomp, 1848 Purusya ihtilâlinde, Şekspir ordularına karşı savaşırken ölmüş ve son sözü «Ey hürriyet, sen ne şeker şeysin...» olmuştur. Bu da gösteriyor ki, ekmek midenin gıdası, musiki ruhun gıdası olduğu gibi, hürriyet de beynin gıdasıdır.»

Bu yazının ben neresini düzelteyim? Bir muharrirde her şeyden önce fikir namusu olmazsa, ona ne söylerseniz boştur. Çanak yalayıcılığı ederek her devrin adamı olanlar, güneşi balçıkla sıvamak isteseler de, er geç hakikat nuru doğacaktır...»

Bâhir Kozoğlu'nun bu yazısını okuyanlar, Muhtar Tatarağasının bilgisizliğine çok şaştılar. Ama Muhtar Tatarağası hiç de altta kalmadı, ertesi gün Doğru Yol gazetesinin Sabah 'Saban başlıklı fıkrasında şunu yazdı:

«Bir hayasıza cevap»

Girdiğimiz ilmî bir münakaşayı yürütemiyeceğini anlayınca, işi şahsiyyata döken, Son Haber paçavrasının kalemşorlarından Bâhir Kozoğlu denilen alçak, paçama saldırarak hiç bir aslı ve esası olmayan iftiralarda bulunuyor. Kem söz sahibinindir, demişler. Biz onun ne mal olduğunu bilmekteyiz. Şimdilik, merhum büyük şairimiz Süleyman Sebati Bey'in evinden, paltosunun altına s::klayarak çamaşır makinesini çalmış olduğunu söylemekle iktifa ediyoruz. Bu sözümüze inanmıyar - lar olursa, lûtfen, namus-u mücessem olup, uzun müddet li: müdürlüğü yapmış olan m' - hum Nazmi Bey'den sorup hakikati öğrenebilirler. Biz daha onun «Dağ çeşmesi» adlı romanının, meşhur Fransız mü''fi Jan Paul Pier'in «La For..agne de La Montaigne» adlı ese''nden aşırma olduğunu şimdilik söylemiyoruz. Ancak iftiralarında devam ederse, açıklıyacağımız daha bir çok kirli çamaşırları olduğunu ve icap ederse kendisi ile adalet huzurunda hesaplaşacağımızı bildiririz.»

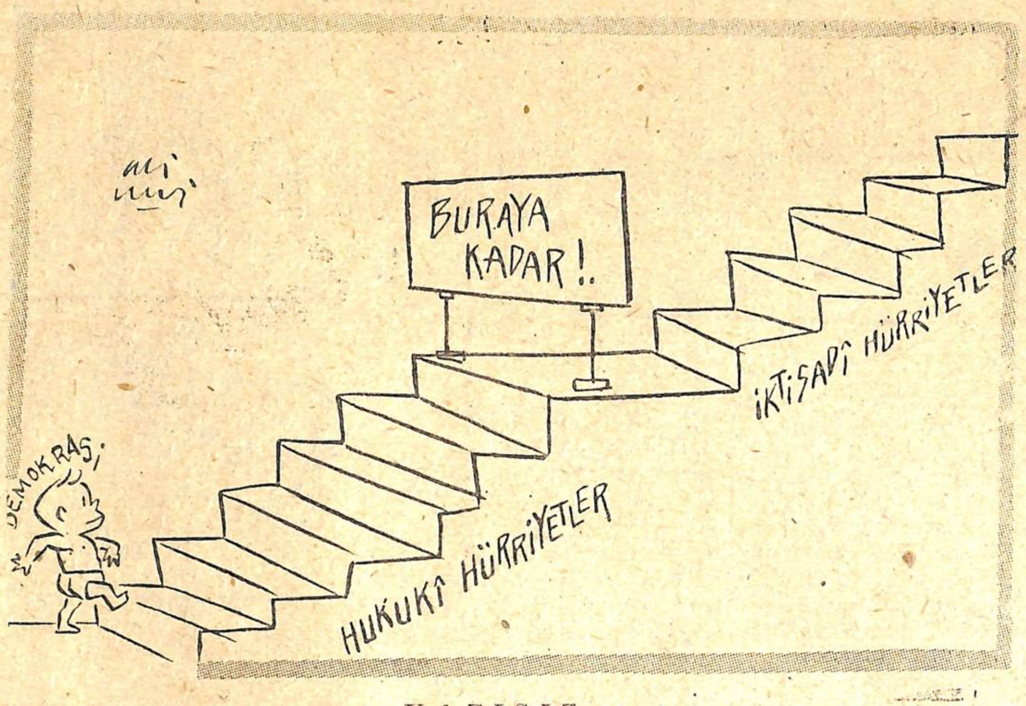

YAZISIZ

Doğru Yol Gazetesi okurları, yazısını görmedikleri Bâhir Kozoğlu'ndan nefret ediyorlardı Bu ne bayağı bir adamdı...

Son Haber gazetesinde «Buna ne buyrulur?» fıkrasında ertesi günü, Bâhir Kozoğlu'nun şu yazısı çıktı:

«İftira makinesi çamur atıyor!»

Adı Doğru Yol olup, eğri yoldan bir türlü ayrılamayan rezaletnamenin, örtülü ödenek beslemesi olan muharriri Muhtar Tatarağası, bir münakaşayı ilmî seviyede yürütemeyeceğini anlayınca, demagoji yoluna sapmıştır. Her şeyden önce bu adam Fransızca bilmediği halde Fransızcadan tercümelere kalkarak yüzüne gözüne bulaştırır. Meselâ, «Dans la nature et la notion qui avec mon per est il son surmenaje» cümlesini «Manejde babamla beraber koşarken nalım düştüğünden natıram bozuldu» diye tercüme et-

(Lütfen sahifeyi çeviriniz)

BÜTÜN YURTTA KARAKIŞ BAŞLADI

(Gazeteler)

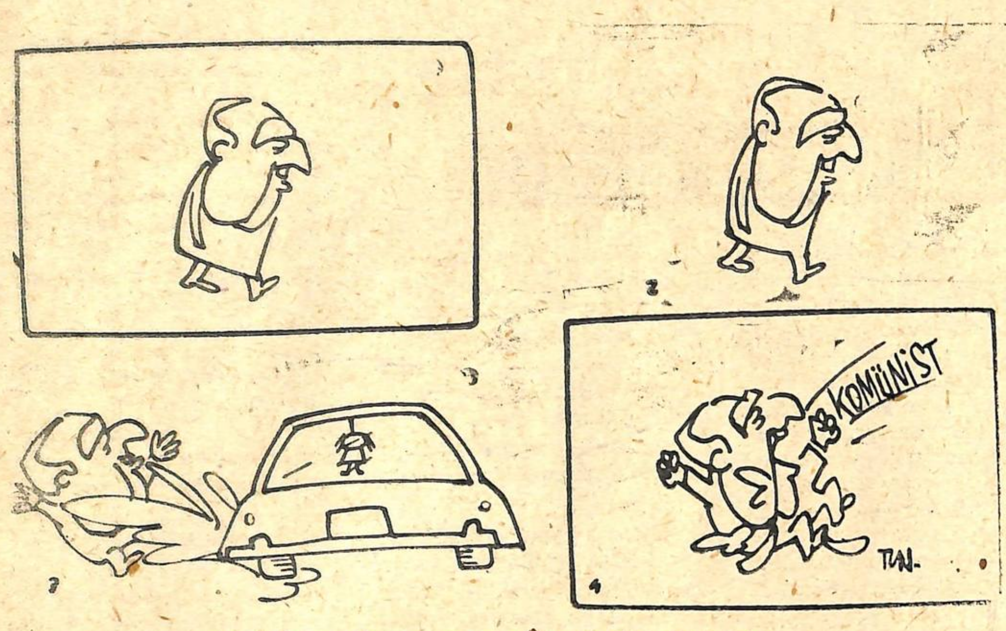

AHMET EMİN YALMAN'ın MACERALARI...

SEBEP

İki kadın, kendi aralarında izdivaç hayatının güçlüklerinden bahsediyorlardı. Kadınlardan birisi:

— Gene de çok dikkatli davranırım, dedi. Kocamla bir tartışmaya girişince, çocukları dışarıya gönderirim.

Komşusu mânâlı mânâlı gülerek karşılık verdi:

— Tevekkelli değil bu kadar sıhhatli görünüyorlar. Vakitlerinin çoğunu açık havada geçirmelerinin sonucu bu...

★

DÜZELTME

Burhaniye'de bir kadın bir batında üç çocuk dünyaya getirmiş. Yeni doğan bu yavrulara şu adlar takılmış:

Zafer, Hürriyet, Adalet...

Haberde yanlışlık olacak, bu yavrular 27 Mayıs gecesi doğdular.

miştir. Hakikatte ise, bir orta-okul talebesinin bile anlıyacağı üzere bu Fransızca cümle onun tercüme ettiği gibi tercüme edilmez. Yerim müsait olmadığı ve yazımı uzatmak istemediğim ve zamanınızı almamak için cümlenin doğrusunu buraya yazmak tan sarfı nazar ediyorum. Bu cahil muharrir, hiç olmazsa karısının gece gündüz beraber bulunduğu son aile dostundan sorsaydı, bu Fransızca cümlenin ne demek olduğunu ondan öğrenebilirdi. İşi hiç bir zaman şahsiyyata dökmek istemediğimiz içindir ki, bu matbûat gangsterinin Erzincanlı olduğunu, babasının da sattığı yağlara hiyle karıştırmaktan belediye cezasına çarptırılmış bir bakkal olduğunu açıklamıyoruz. Yalnız şu var ki, dalkavukluğu sayesinde geçen sene Avrupa'ya giden bu zatın dönüşte getirdiği elektrikli tıraş makinesinin gümrük vergisini ödemeden kaçırdığını ve bavulunda, söylemesi ayıp, bazı şey levazımatı kaçırdığını bilmiyen yoktur sanırız. Daha söyliyecek çok sözümüz varsa da, kalem terbiyemiz müsait olmadığından...»

Bâhir Kozoğlu'nun bu yazısı, Son Haber gazetesi okurlarına, Muhtar Tatarağası'nın nasıl bir mal olduğunu iyice anlatmaktaydı. Her ne kadar Bâhir Kozoğlu Erzincanlı değil idiyse de Erzincanlı Son Haber okurları, Muhtar Tatarağası'nı hemşerilikten istifaya davet ediyorlardı Muhtar Tatarağası kaleme sarıldı.

«Hükûmetin dikkat nazarına: Bir solcu havlamağa başladı...» Dikkat, tehlike var... Memleketimizde bir yandan muzır cereyanlarla mücadele edilirken, öte yandan solcu kalemler her türlü kılığa girerek sinsi sinsi halkı aldatmakta devam ediyorlar. Bu melunların metodu, önce memleketin hakikî değerlerini yıkarak, ortalığı kendi oyunları için boş bırakmaktır. Bunların en azılılarından biri olan, Son Haber paçavrasının mülevves kalemi, bana saldırmaktadır. Ama bu sefer kafasını sert kayaya çarpmıştır. Onun bütün iç yüzünü ortaya dökmek, bize borç oldu...»

Bu yolda sürüp giden fıkranın sonunda savcının dikkati Bâhir Kozoğlu'nun yazıları üstüne çevrilmekteydi.

Bâhir Kozoğlu buna «Hoşştt!..» başlıklı bir yazıyle cevap verdi. Bu uzun yazısında Bâhir Kozoğlu, bundan sonra cevap vermeğe tenezzül etmiyeceğini yazmaktaydı.

Muhtar Tatarağası'nın cevabı «Hadi ordan!» başlığı altında çıktı. Bu son cevaptı...

İşte karşıda oturan, koç burunlu adamla, kalın çerçeveli gözlüklü adam, bu iki yazar için çok şiddetli bir tartışmaya girmişler. Birisi yalnız Doğru Yol gazetesini, öbürü de yalnız Son Haber gazetesini okudukları için, bir türlü anlamaşamıyorlar.

Ben her iki gazetedeki tartışma yazılarını da okuduğum için durumu biliyorum. Bir şey daha biliyorum, bu iki kişi burda nerdeyse kavga edecek gibi şiddetle tartışırlarken, onların tartışma konusu olan iki tanınmış ve ünlü yazar, Başbakanın ziyafetinde yanyana bulunuyorlar ve birbirlerine iltifatlar ediyorlar.

MÜZEDE

Genç adam, nişanlısıyla birlikte tabiat müzesini geziyordu. Bir aralık, nişanlısını, bir dinozor iskeletinin karşısında durdurdu:

— Görüyor musun, dedi. Şu iskelet var ya, tam 100 milyon ve 3 yıllıktır. Genç kız şaşırmıştı:

— Hayret, diye karşılık verdi. Hadi 100 milyon yıllık olduğunu bildin fakat geriye kalan 3. yılı bu kadar kesin nasıl söyliyebilirsin? Delikanlı gülümsedi:

— Gayet basit. 3 yıl önce jeoloji öğretmenimizle beraber geldiğimiz zaman, iskeletin 100 milyon yıllık olduğunu söylemişti. Eh, aradan da 3 yıl geçtiğine göre...

FAYDASI YOK

Zenci bir boksör, ağır siklet şampiyonluğu için maç yapacaktı. Ringe çıktığı zaman, onun çok sinirli ve ürkek halini farkeden antrenörü, bir kenara çekti ve:

— Sakin ol Sam, dedi. Sadece, kendi kendine, (onu yeneceğim) de, yeter. Göreceksin, maçı kazanacaksın.

Sam acı acı güldü:

— Bunun hiç faydası yok azizim. Çünkü ne kadar yalancı olduğumu gayet iyi biliyorum...

Gazete patronları el birliği istiyor. *(Gazeteler)*

EL BİRLİĞİ!..

Ankara'dan..

Mehmed Kemal

KORKUTUCU

Temsilciler Meclisi çalışmalarına başladı. Bu haberi veren gazetelerimize baktım, hemen hemen hepsi yanlış başlıklarla çıktılar; Kurucu Meclis çalışmalarına başladı, dediler. Oysa Komite ile Temsilciler Meclisi üyeleri biraraya gelince Kurucu Meclis oluyorlar. Açılıştaki 20 dakikalık toplantı dışında Kurucu Meclis toplanmadı. Özdilek Başkan adına açış konuşmasını yaparken, Komite üyeleri de salonda idiler ve böylece Kurucu Meclis oldular.

Temsilciler Meclisi toplantılarında Komite üyeleri Başkanlık kürsüsünün soluna düşen locada görüşmeleri izliyorlar. Temsilciler salonda, Komite üyeleri locada oluyorlar. Bir gazeteci arkadaşım sordu:

«— Temsilcilerle Komite biraraya gelince Meclisin adı Kurucu oluyor. Peki Komite locada olunca Meclisin adı ne oluyor?»

«— Yassıada sakinlerine kimse heveslenmesin diye Korkutucu.»

Bu yapılanın adı nükte. Yukarda oturan Komite üyelerinin durumu «Korkutucu» olduğu kadar, «koruyucu» dur da...

C. H. P. nin çoğunluk halinde olması, önceleri birçoklarını ürküttü. Ama çalışmalar ve komisyon seçimleri başlayınca hiç de ürkülecek birşey olmadığı anlaşıldı. Bilhassa Anayasa ve seçim komisyonlarının kurulması sırasında C. H. P. nin gösterdiği müsamahalı davranış, en karamsar olanları bile hoşnut etti.

DEVAMSIZLIK

Bizim Meclislerin oldum-olası yakındıkları devamsızlıktır. Buna geçen parlamentolar bir çare bulamamışlardır. Hattâ gazeteler birara devamsızlık eden milletvekillerinin adlarını bile yaymışlar, seçmenlere şikâyet yollu yayın yapmışlar yine önliyememişlerdir. Daha sonraları bu devamsızlık Bayar - Menderes çatesinin de işine yaradığı için ses çıkaran olmamıştı, Meclis ne kadar az toplantı halinde olursa, kendilerini o kadar güvenlikte buluyorlardı.

Temsilciler Meclisinde oturumlar uzadıkça sayıların azalmakta olduğunu görmekteyiz. Henüz komisyon toplantıları başlamadığına göre kaybolanların buralarda çalıştıkları da ileri sürülemez. Öyleyse akla havanın karmasından dolayı, selâmeti aydınlık yerlerde almak geliyor. Kimseye tân etmek istemiyoruz. Bu memleket milletvekilinin görevini yapmamasından, devamsızlığından çok çekti de hani bir kerre daha hatırlatalım dedik...

Bir de Temsilciler Meclisinin (başkanın teklifi üzerine) hafta içinde 4 gün çalışmalarına ara vermiş olmasını doğru bulmadık. Öyle ya, bundan evvel yasama yetkisini elinde bulunduran M. B. K. si sabahın erken saatlerinden gece yarılarına kadar çalışırdı. Biz gazeteciler bu tempoda bir çalışmaya alışkın olmadığımızdan bunu fazla bulur, ilk heves der geçerdik. Fakat Temsilcilerin çalışmalarının başlangıcında, nalıncı keseri gibi zamanı kendi yönlerine yontmalarını doğrusu kınamamazlık edemedik.

Bu belki 900 küsur rakımlı Ankara Bozkırının havasına uyamamaktan geliyor... Bu sert hava öylelerini yumuşatmıştır ki, yeni temsilcilerimiz bu yumuşamaya hemen alışıvereceklerdir.

BASIN

Basında çalışanlarla ilgili iki kanunun çıkması, basın erleri ile gazete sahiplerinin arasını açar gibi oldu. Bu açıklık sonra kapanma yolunu buldu ama, taraflar hayli sıkıntı çektiler'.

Bu vesile ile yapılan gösteri yürüyüşlerinde hayli eğlenceli dövizler vardı. Bakın bunlardan bir kaçını tekrarlayayım:

«Çalışana cop, patrona hazır-lop.»

«Basın, basın dedikse, çiğneyip ezin demedik ya...»

«Bize simit, patrona ümit.»

«Simit devrinden ümit devrine.»

Bunlardan başka gazetelerin üç gün yayın yapmaması karşısında Ankara Gazeteciler Cemiyetinde bir çok nükteler yapıldı. Günün (mâna ve önemini) belirten şiirler düzüldü.

Bir arkadaş gösteri yürüyüşü için toplanan kalabalığı görünce:

«— Maşallah epeyce de çokluk muşsunuz...» dedi.

Cevap:

«— Bizim cemiyette her zaman bir miting yapacak kadar işsiz bulunur...» oldu.

Şiir de meşhur bir şiirin değiştirilmiş şeklidir:

«Mariyya,
Basın kartımız var ya,
İster otobüse bineriz,
İster Tramvaya.»

Öteki de olur mu, böyle olurmunun başka türlüsü:

«Olur mu böyle olur mu?
Olur...
Kardeş kardeşi vurur mu?
Vurur...»

Hatırlarsınız ya, patronlar biz fikir işçileri ile kardeş kardeş geçiniyorduk diyorlardı.

Mehmed KEMAL

MASUM ADAM

Düşük Menderes, Kayseri olaylarının duruşmasında ellerini göbeğine yapıştırıp; boynunu her zamanki gibi bükerek gayet masumane:

— Reis Beyefendi, bendeniz İsmet Paşanın Ankara'dan, Kayseri'ye trenle mi, yoksa otobüsle mi gittiğinin farkında bile değildim. diyor.

Ya masum (!) adamı gördünüz mü siz.. Zavallının, Himmetdede de önü kesilen trenden ve saatlerce tevkif edilen gezi hürriyetinden, kurulan barikatlardan, bombalanan insan haklarından hiç mi, hiç haberi yok... Neredeyse «Demek İsmet Paşa'ya böyle kötü muameleler yapılmış» diye oturup şakır şakır ağlayacak...

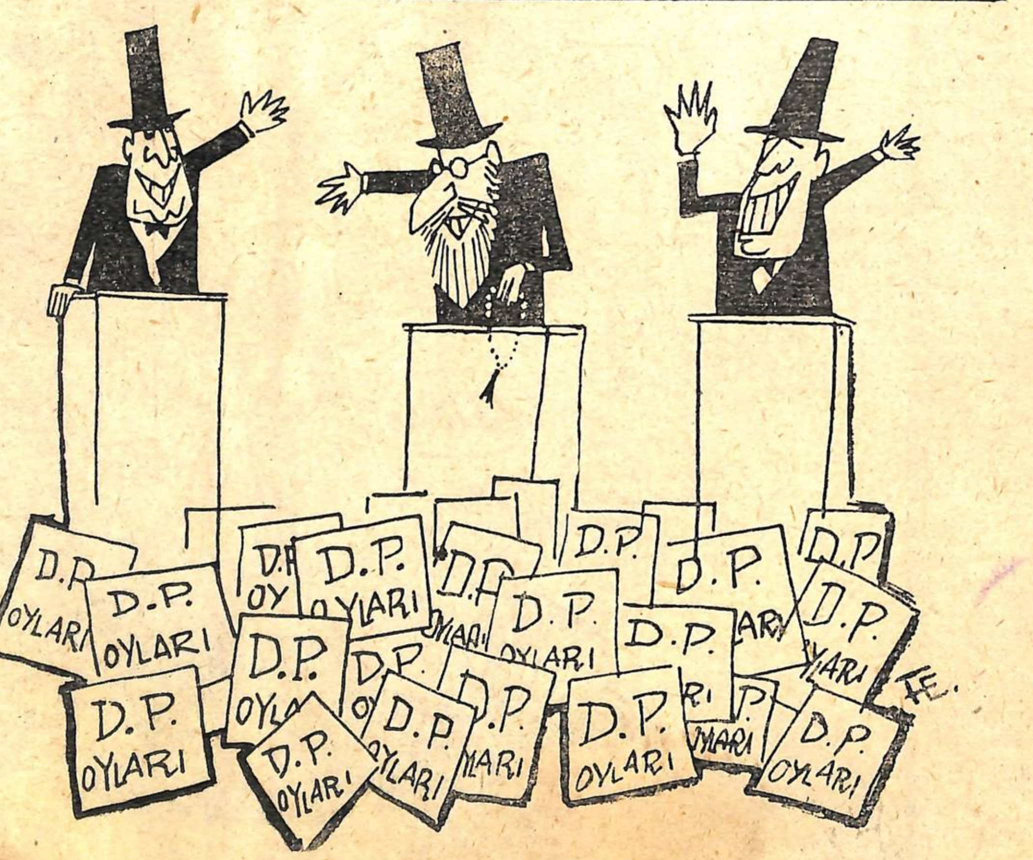

Siyasi hayat başladı. — *Gazeteler* —

MÜŞTEREK PAZAR!..

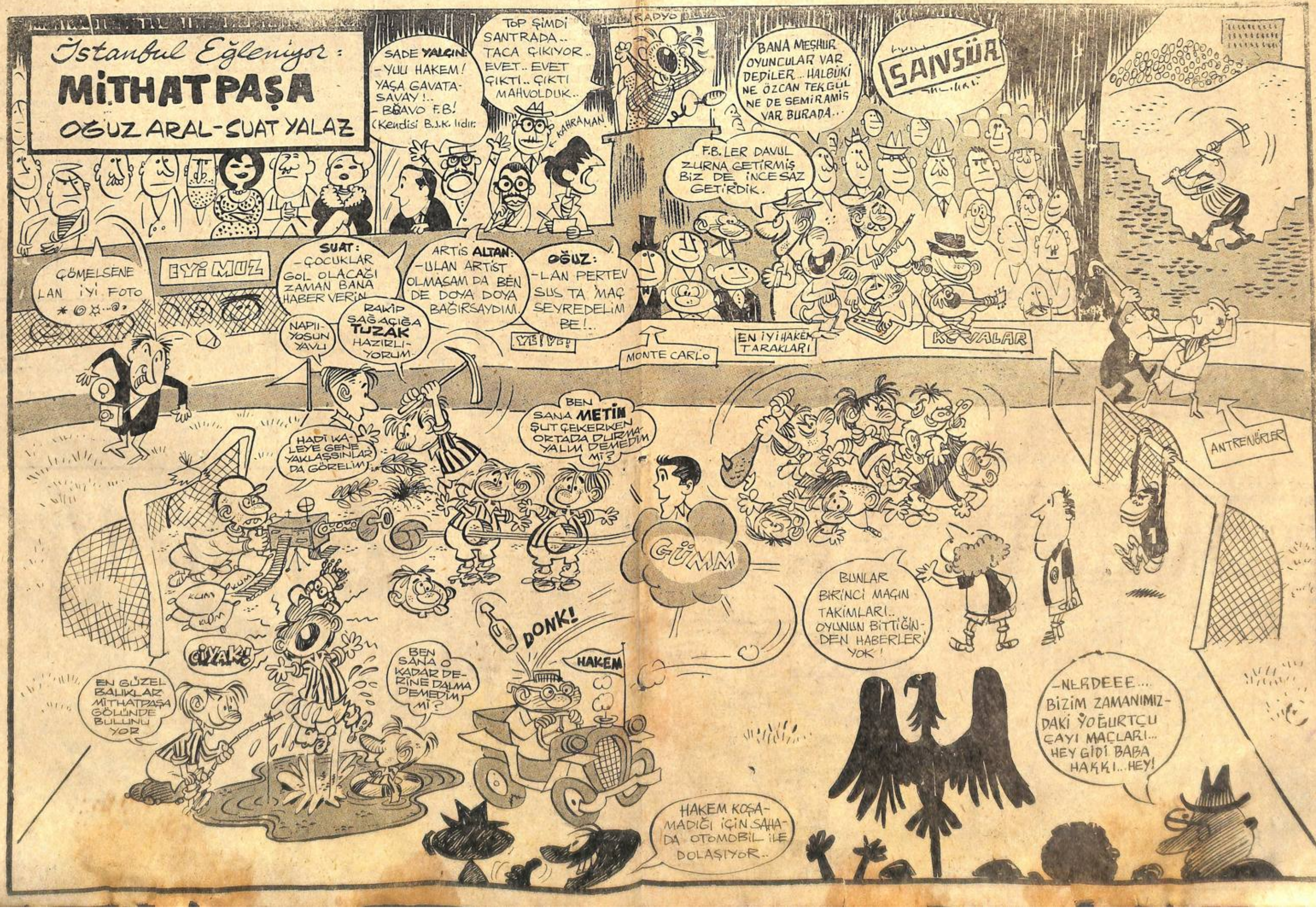

İstanbul Eğleniyor:
MİTHATPAŞA
OĞUZ ARAL - SUAT YALAZ
SADE YALÇIN: -YUU HAKEM! YAŞA GAVATA-SAVAY!.. -BRAVO F.B! (Kendisi B.J.K. lıdır.
TOP ŞİMDİ SANTRADA.. TACA ÇIKIYOR.. EVET.. EVET ÇIKTI.. ÇIKTI MAHVOLDUK..
RADYO
KAHRAMAN
BANA MEŞHUR OYUNCULAR VAR DEDİLER... HALBÜKİ NE ÖZCAN TEKGÜL NE DE SEMİRAMİS VAR BURADA...
SANSÜR
F.B. LER DAVUL ZURNA GETİRMİŞ BİZ DE İNCE SAZ GETİRDİK.
ÇÖMELSENE LAN İYİ FOTO *@☼..@,
EYİ MUZ
SUAT: -ÇOCUKLAR GOL OLACAĞI ZAMAN BANA HABER VERİN
ARTİS ALTAN: -ULAN ARTİST OLMASAM DA BEN DE DOYA DOYA BAĞIRSAYDIM.
OĞUZ: -LAN PERTEV SUS TA MAÇ SEYREDELİM BE!..
NAPII-YOSUN YAVU
RAKİP SAĞ AÇIĞA TUZAK HAZIRLI-YORUM-
YE! YE!
MONTE CARLO
EN İYİ HAKEM TARAKLARI
KOVALAR
ANTRENÖRLER
HADİ KALEYE GENE YAKLAŞSINLAR DA GÖRELİM
BEN SANA METİN ŞUT ÇEKERKEN ORTADA DURMA-YALIM DEMEDİM Mİ?
KUM
KUM
KUM
GÜMM
BUNLAR BİRİNCİ MAÇIN TAKIMLARI.. OYUNUN BİTTİĞİN-DEN HABERLERİ YOK!
ÇİYAK!
DONK!
HAKEM
EN GÜZEL BALIKLAR MİTHATPAŞA GÖLÜNDE BULUNU YOR
BEN SANA O KADAR DE-RİNE DALMA DEMEDİM Mİ?
-NERDEEE... BİZİM ZAMANIMIZ-DAKİ YOĞURTÇU ÇAYI MAÇLARI... HEY GİDİ BABA HAKKI... HEY!
HAKEM KOŞA-MADIĞI İÇİN SAHA-DA OTOMOBİL İLE DOLAŞIYOR..

İstanbul Eğleniyor:
MİTHATPAŞA
OĞUZ ARAL - SUAT YALAZ
SADE YALÇIN: -YUU HAKEM! YAŞA GAVATA-SAVAY!.. -BRAVO F.B! (Kendisi B.J.K. lıdır.
TOP ŞİMDİ SANTRADA.. TACA ÇIKIYOR.. EVET.. EVET ÇIKTI.. ÇIKTI MAHVOLDUK..
KAHRAMAN
RADYO
BANA MEŞHUR OYUNCULAR VAR DEDİLER... HALBU NE ÖZCAN TEKG NE DE SEMİRAM VAR BURADA..
F.B.LER DAVUL ZURNA GETİRMİŞ BİZ DE İNCE SAZ GETİRDİK.
ÇÖMELSENE LAN İYİ FOTO
EYİ MUZ
SUAT: -ÇOCUKLAR GOL OLACAĞI ZAMAN BANA HABER VERİN
ARTİS ALTAN: -ULAN ARTİST OLMASAM DA BEN DE DOYA DOYA BAĞIRSAYDIM.
OĞUZ: -LAN PERTEV SUS TA MAÇ SEYREDELİM BE!..
NAPII YOSUN YAVU
RAKİP SAĞ AÇIĞA TUZAK HAZIRLIYORUM.
YE!YE!
MONTE CARLO
EN İYİ HAKEM TARAKLARI
BEN SANA METİN ŞUT ÇEKERKEN ORTADA DURMAYALIM DEMEDİM Mİ?
HADİ KALEYE GENE YAKLAŞSINLAR DA GÖRELİM!
KUM
KUM
KUM
GÜMM
CİYAK!
DONK!
HAKEM
EN GÜZEL BALIKLAR MİTHATPAŞA GÖLÜNDE BULUNUYOR
BEN SANA O KADAR DERİNE DALMA DEMEDİM Mİ?
HAKEM KOŞAMADIĞI İÇİN SAHADA OTOMOBİL İLE DOLAŞIYOR..

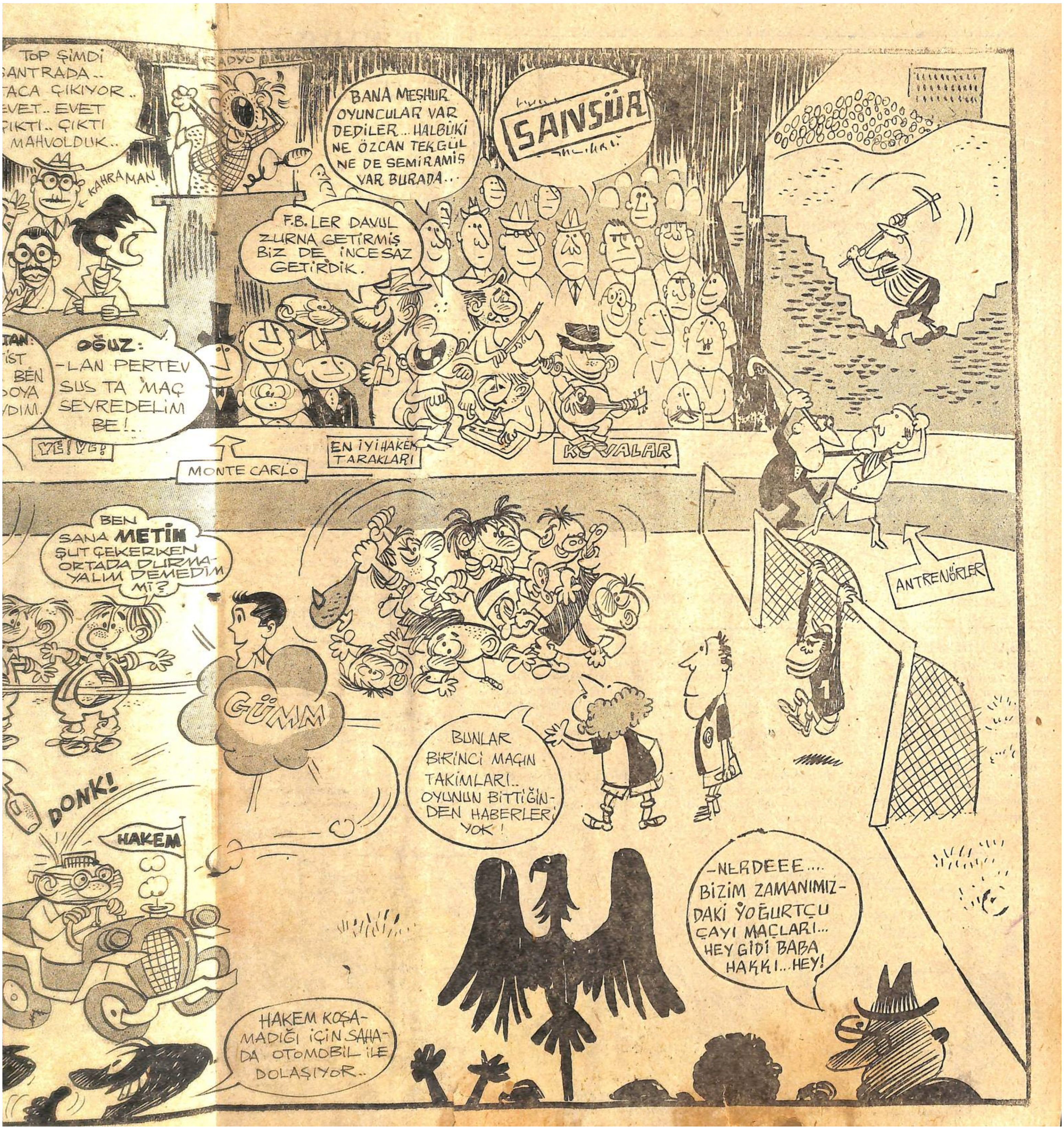
TOP ŞİMDİ SANTRADA.. TACA ÇIKIYOR.. EVET.. EVET ÇIKTI.. ÇIKTI MAHVOLDUK..
RADYO
KAHRAMAN
BANA MEŞHUR OYUNCULAR VAR DEDİLER... HALBÜKİ NE ÖZCAN TEKGÜL NE DE SEMİRAMİS VAR BURADA...
SANSÜR
F.B. LER DAVUL ZURNA GETİRMİŞ BİZ DE İNCESAZ GETİRDİK.
OĞUZ: -LAN PERTEV SUS TA MAÇ SEYREDELİM BE!..
YE! YE!
MONTE CARLO
EN İYİ HAKEM TARAKLARI
VALAR
ANTRENÖRLER
BEN SANA METİN ŞUT ÇEKERKEN ORTADA DURMAYALIM DEMEDİM Mİ?
GÜMM
BUNLAR BİRİNCİ MAÇIN TAKIMLARI.. OYUNUN BİTTİĞİNDEN HABERLERİ YOK!
DONK!
HAKEM
-NERDEEE.... BİZİM ZAMANIMIZDAKİ YOĞURTÇU ÇAYI MAÇLARI... HEY GİDİ BABA HAKKI... HEY!
HAKEM KOŞAMADIĞI İÇİN SAHADA OTOMOBİL İLE DOLAŞIYOR..

— KAPA YAHU, CEREYAN YAPIYOR!

ESKİ BİR METOT

Aydın'ın köylerinde hırsızlık olayları artmağa başlamış. Soygunlar Tanrı adı anılarak yapılıyormuş. Köy evlerine «Tanrı misafiri» olarak giren hırsızlar, bilâhare evi soyduktan sonra kaçıyorlarmış..

Böyledir bu işler... Bizim düşükler memleketi soyarken Tanrı adını dillerinden düşürüyorlar mıydı?..

MÜBADELE

Genç bir kız bisikletiyle ıssız bir kır yolunda dolaşırken, ansızın bisikletin lâstiği patladı. Kız çevresine bakındı ve yolun bir yanındaki tarlada çalışan çiftlik yanaşması genci yardıma çağırdı.

Birkaç gün sonra, bölgenin emniyet âmiri bu delikanlıyı arayıp buldu:

— Kızın anlattıklarını dinledim, dedi. Şimdi bir de meseleyi sen anlat bakalım?

Delikanlı:

— Mesele şu, diye cevap verdi. Bisikletin lâstiğini onun dilediği gibi onardım. Bana verecek parası yoktu. Yan taraftaki çalılıkların arkasına çağırdı, pantolonunu çıkardı. Pantolonu da bana uymadığı için bisikleti al...

DRAKULA'NIN ÇOCUGU

Bayan Drakula hastahanede doğum yaparken, kocası da bekleme salonunda sinirli sinirli dolaşıyordu. Biraz sonra, hemşire, kucağında bir bebekle geldi ve heyecanlı babaya:

— İşte, dedi. Gayet şirin bir kızınız oldu Bay Drakula, eğer isterseniz onu eve götürebilirsiniz.

Baba ileriye atıldı, sabırsızlıkla:

— Hayır, hayır, diye karşılık verdi. Onu burada yiyeceğim..

★

ORTAK DEDİGİN

Co, ölüm döşeğinde yatan ortağının başucunda dikilmişti. Neredeyse son nefesini verecek olan adam, güçlükle konuştu:

— Sana herşeyi itiraf etmemin zamanı geldi Co. Şirketin 20.000 dolarını kendi hesabıma geçirdim. Hepsi bu kadar değil... Gizli bir anlaşmanın suretini, rakip bir firmaya sattım. Dahası var... Karınla boşanmana sebep olan mektubu, masanın gözünden ben çalıp ona vermiştim. Sonra... Co:

— Yeter, diye mırıldandı. Kendini boş yere yorma. Seni zehirliyen de benim.

★

POKER'DE...

Üç adam ve bir köpek, bir masanın başında hararetli bir poker partisine dalmışlardı. Köpek, kâğıtları ötekilerden farksız tutuyor, aynı dikkat ve titizlikle oynuyordu.

Bir aralık salona giren bir yabancı:

— Aman Allahım, diye bağırdı. Hayatımda bu kadar eğlenceli bir şey görmemiştim.

Köpek, omuzunun üzerinden ters ters baktı ve:

— Bunun neresi eğlenceli, diye homurdandı. İki saattir oynuyoruz, daha tek el almadım...

SEKS PARTİSİ

Siyasî faaliyetlere izin verilmesi üzerine parti kurma yarışı bütün hızıyle devam ediyor. 3. Parti, 4. cüyü atlatıyor, 4. ncü, 5. ciye çelme takıyor.

Fakat en güzel partiyi Ankaralı genç kızlardan bir kısmı kurmuş. Bu partinin adı da (SEKS PARTİSİ). Parti kurucuları kız öğrencilermiş. Bunların çok faal olduklarını gazete haberlerinden öğrendik Bildirildiğine göre şimdiye kadar kurulan partilerin hiç biri (Seks Partisi) kadar çalışkan değilmiş. Parti mensupları gece sabahlara kadar gözlerini kırpmadan çalışıp duruyorlarmış. Genç öğrencilerin bu çalışkanlığı takdire şayandır. Ancak Seks Partisi'nin bu hızlı çalışmalarını çekemiyenler, müteşebbisler hakkında kovuşturmaya geçmişler. Üzerlerine atılan suçlardan biri de uyuşturucu madde kullanmak - dır. Halbuki şimdiye kadar siyasî hayatımızda faaliyet gösteren partilerin hangisi uyuşturucu madde kullanmadı. Bilhassa Demokrat Partinin on yıl - dır imâl ettiği uyuşturucu maddeyi hangi partimiz yapabildi?..

Kim ne derse desin, hangi parti kurulursa kurulsun SEKS PARTİSİ'nin başarısına ulaşamayacaktır. Bu partinin alacağı oylar bütün partilerin üstünde olacaktır.

★★★

BİZ BİZE BENZERİZ

Direğe çarpan cankurtaranın içinde bulunan hasta bir kadın ölmüş.

Bizim sosyal hayat yapımızda böyledir işte:

Cankurtaran diye sarıldığımız bütün müesseseler bir de bakarsınız ki can çıkarıcı olur.

Misâl mi arıyorsunuz? İşte D. P. iktidarının sonu... On yıl önce cankurtaran olarak sarıldığımız bu partinin elinden son nefesimizde, süngü ucuyla kurtarıldık.

★★★

KOMPLE

(Faust) operasının temsilindeydi. Faust, cehennemin kapısında şeytan tarafından karşılanıyor, sonra da birlikte cehenneme giriyorlardı.

Şeytan, kapıdan rahatça geçti. Fakat tombul bir san'atkâr tarafından temsil edilen Faust bu geçiş sırasında büyük bir güçlük çekti.

Zor belâ o da cehenneme girince, galeriden bir ses yükseldi:

— Eh, bundan sonra korkumuz kalmadı. Nasıl olsa cehennemde yer kalmamıştır.

M. Samim AKAY

Yeni Parti Kurucuları — HAY ALLAH!.. BİZE İSİM KALMADI...

HATA ÜSTÜNE HATA...

Sis son derece koyuydu. Büyük yolcu gemisinin süvarisi, kaptan köşkünde endişeyle çevreyi gözlüyor, arada bir de heyecanlı heyecanlı emirler veriyordu. Ansızın irkildi. Birkaç metre ötede, kendi hizasında, demir korkuluklara dayanmış bir adam vardı.

Süvari, yırtılan sis perdesinin aralığında beliren adama:

— Ahmak herif, diye bağırdı. Gemini doğru dürüst idare etsene. Biz tam rotamızdayız. Üzerimize gelmekten başka bir yol bulamaz mıydın?..

Sisin ötesinden alaylı bir ses duyuldu:

— Müsaadenizle şunu belirteyim, sayın bay süvari. Burası bir gemi değil, deniz feneridir.

KAFASIZLIK

Geçen hafta gazetelerin birinci sayfalarında bir cinayet haberi:

— Afyonda bahçe içinde kafasız bir insan cesedi bulundu...

Bu haberin enteresan tarafı nerede?..

«Kafasız» lık, sadece düşüklerin tekeli altında değil a...

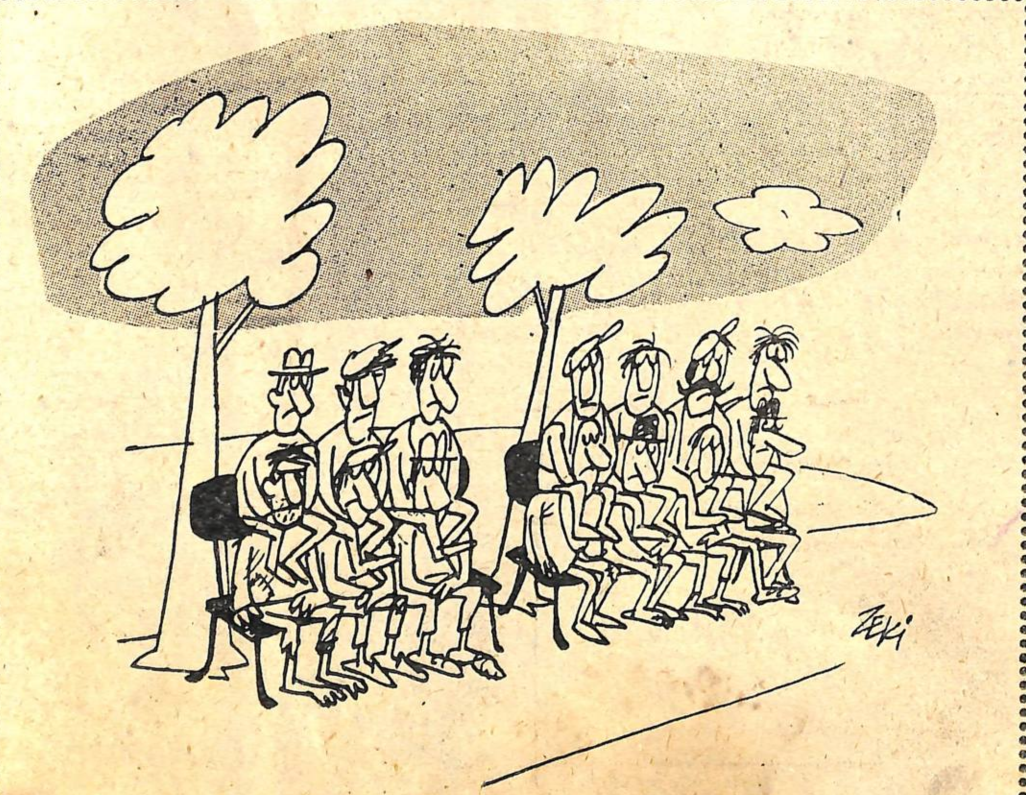

İŞSİZLİK BELİRLİ BİR ŞEKİLDE ARTIYOR (Gazeteler)

NASIL YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ OLDUM?

Mark Twain'den ALPLAÇİN

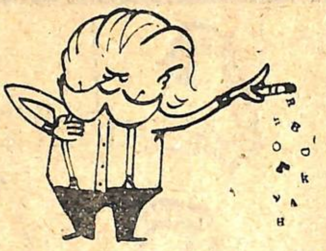

Bir ziraat gazetesinde geçici bir zaman için yazı işleri müdürlüğünü kâbul edişim pek kolay olmadı. Ömrü boyunca karadan ayağını kesmiyen bir adamın, bir gemiyi idareye kalkıştığını düşünün. Korku duyacağından şüphe edilemez. Gelgelelim öyle bir durumdaydım ki, para meselesi herşeyin önüne geçti. Gazetenin yazı işleri müdürü izinliydi. Teklifini geri çevirmedim, onun yerini aldım.

Yeniden bir iş sahibi olmanın zevkine varıp, bütün bir hafta eksiksiz bir neşeyle çalıştım. Sonunda gazeteyi baskıya verdik, çalışmamın dikkati çekip çekmiyeceğini görmek için, akşamı heyecanla bekledim. Gün batımına yakın idarehaneden çıkarken, merdivenin altbaşında bekleşen bazı adamlar ve genç çocuklar kenara çekilip bana yol verdiler. İçlerinden birkaçı, «İşte bu» diye seslendi. Doğrusu iyiden iyiye gururlanmıştım.

Ertesi sabah, merdivenin altbaşında aynı cinsten bir kalabalık vardı. Daha önce, sokakta, yolumun üstünde kümeleşip, garip bir yaratık seyredercesine bana bakan bazı kimseleri de görmüştüm. Ben yaklaşınca, merdiven başındaki kalabalık dağıldı. Adamlar uzaklaşırken, bir tanesinin, «şunun gözüne bakın» dediğini duydum. Bu merak ve ilgiyi farketmezlikten geliyordum ama, gerçekte bal gibi memnundum tabiî. Durumu havalama yazıp, onu da sevindirmeğe karar verdim. Merdivenden çıktım, kapıya yaklaştığım sırada, içerden şen sesler ve yüksek tonda bir kahkaha işittim. Kapıyı açtım, iki delikanlıyla burun buruna geldim. Beni gördükleri zaman, benizleri soldu. Yüzlerindeki ifade değişti. Her ikisi birden, apar topar pencereden kendilerini fırlatıp attılar. Hayretten donakalmıştım.

Aradan yarım saat geçmeden, odama yaşlı bir adam girdi. Yüzünün ifadesi asil, tavrı ciddi, hareketleri son derece kibardı. Yer gösterdim, oturdu. Pek dalgın bir hali vardı. Şapkasını çıkardı ve yere bıraktı. Bizim gazetenin bir nüshasını dizlerine yaydı, kırmızı boyun atkısı ile gözlüklerinin camlarını silerken:

— Yeni direktör siz misiniz?.. diye sordu.

— Evet, dedim.

— Daha önce bir ziraat gazetesinde çalışmış mıydınız?

— Hayır, bu, ilk denemem.

— Öyle olduğu anlaşılıyor zaten. Ziraat konusunda çalışmalarınız var mı?..

— Yooo...

Gözlüklerini taktı. Bana kötü kötü bakarak, gazetesini katladı.

— Bundan şüphem yoktu. Böyle düşünmeme sebep olan yazıyı size okuyayım. İşte şu makale. Dinleyin sizin tarafınızdan kaleme alınıp alınmamış olduğunu lütfen söyleyin.

«Şalgamı, topraktan sökerek çıkarmak asla doğru değildir. Bu durumda, şalgamların hepsi mahvolur. En iyi yol, ağaca bir çocuk çıkartıp, şalgamları silkeletmektir.»

Sustu. Bana dönerek sordu:

— Buna karşı ne diyeceksiniz? Bu cümleyi siz mi yazdınız?

— Ne diyeyim? Gayet doğru bir şey. Hemen her yıl, milyonlarca kilo şalgam, yarı ham olarak söküldükleri için mahvolmaktadır. Oysa, ağaca bir çocuk çıkartıp da silkeletirsek...

— Daha neler... Dostum, siz şalgam denilen şey ağaçtan mı yetişir sanıyorsunuz?

— Yooo... Böyle bir şey demiş değilim ki. Şalgam ağaçta yetişir demedim. Bu, mecazî bir şey. Ben, şalgamın sapını silkelemeli demek istedim. Eh, insan bu konuda bilgisiz olursa yanlış anlar tabiî.

Yaşlı zat, bu sözlerim üzerine yerinden kalktı. Gazeteyi parça parça etti. Yere atıp üstünde tepindi. Bastonuyla, odadaki eşyaların çoğunu kırıp döktükten sonra, ziraat konusunda, bir ineğin bile benden bilgili olduğunu söyleyip çıktı, gitti...

Davranışından, konuşmasından, bir şeye kızdığını anlamıştım ama, bunun sebebini bilmediğim için kendisine faydalı olamadım tabiî...

Çok geçmedi. Bir iskelet kadar zayıf, uzun boylu, ilk bakışta ne olduğu anlaşılamıyan bir yaratık odama girdi. Saçlarını, başına sımsıkı yapıştırarak taramıştı. En azından bir haftalık sakalı, yüzündeki çıkıntıların üstünde diken diken sivrilmekteydi. İçeriye deli bir poyraz gibi dalmıştı. Bir parmağını ağzına götürdü, başı ileri doğru uzanmış, vücudu biraz bükük, bir şey dinlercesine kaskatı durdu.

Odada çıt yoktu. Bir zaman daha dinledi. O zaman, kapının kilidindeki anahtarı çevirdi, ayaklarının uçlarına basa basa bana doğru yürüdü.

Büyük bir dikkatle, birkaç dakika yüzümü inceledi. Cebinden katlanmış bir gazete çıkardı.

— Bakın, dedi. Şuraya bakın.. Neler yazmışsınız? Lütfen okuyun şunları. Bana acıyın, yardımınızı esirgemeyin. Yoksa çıldırmam işten değil. Aşağıdaki satırları okudum. Ben okudukça, adamın yüzündeki gerginlik gevşiyor, o sıkıntılı ifade, tenha, kırlık bir yere ay ışığı döşenmişcesine yumuşuyordu.

Okuduğum yazı şu idi:

«Gübre güzel bir kuştur. Ancak, çok dikkatle bakım gerekir. Bu kuşu, memleketimize, Haziran ayından önce ve Eylül'den sonra getirmemek şarttır. Kışın kuluçkaya yatabilmesi için, sıcak bir yerde korunması akıldan çıkarılmamalıdır.»

«Mevsim, ekinlerin hasadı için besbelli gecikecektir. Çiftçiler, bunu düşünerek, buğday sırıklarını ve karabuğday küspelerini Ağustos yerine Temmuzda dikmeliler.»

«Şimdi de biraz helvacı kabağından bahsedelim. Bu yuvarlak taneli yemişi, Yeni İngiltere'nin iç bölgelerinde yaşıyan yerliler çok sever. Pastalarda, yeşil Frenk üzümü yerine bunu kullanmayı tercih ederler. Tombullaştırmıyan bir besin olduğundan dolayı, ineklerine de ahududu değil, bunu yedirirler.»

Helvacıkabağı, sukabağı ve asmakabağı ile belirli bir ayrılık gösterir. Portakal türünden olan meyvalardan, Kuzeyde yetişen tek tiptir. Ancak, gölge vermekten başka bir işe yaramadığı kesin olarak anlaşılmıştır. Dolayısı ile, koruluklar halinde evlerin önüne dikmek âdeti hızla ortadan kalkmaktadır.»

«Yaz geliyor ve erkek kazlar, yeni izdivaçlarına hazırlanıyorlar.»

Karşımdaki adam, büyük bir

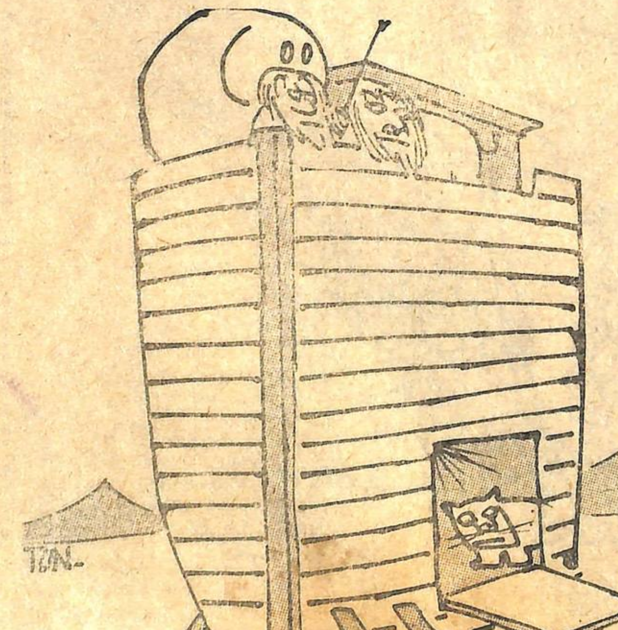

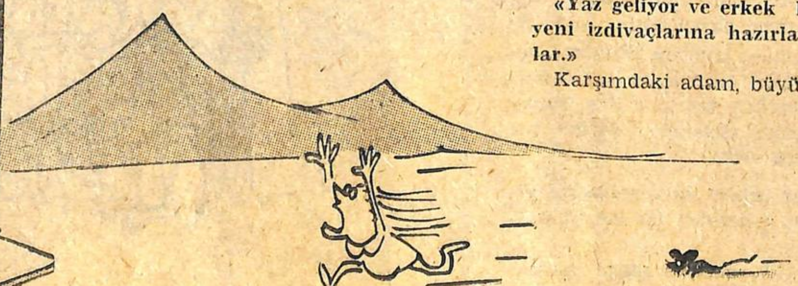

çoşkunlukla üzerime atıldı. Ellerimden tuttu ve sevinçle:

— Tamam, dedi. Yeter... Şimdi anladım. Benim aklımda bir şey yokmuş. Yazıyı, harfi harfine benim okuduğum gibi okudunuz. Bu sabah gazeteyi ilk defa okuduğum zaman, «eyvah» dedim. «Dostlarımın bana gösterdikleri yakın ilgiye rağmen, bir deli olduğum muhakkak...» Fakat şimdi anlaşılıyor ki, yanılmışım. Sabahleyin öyle bir feryat koparmıştım ki, iki kilometre ötede olsanız bile rahatça duyardınız. Yerimden fırlamıştım. Önüme geleni öldürmek kararındaydım. Deli olduğuma göre, bu işi biran önce yapmam daha iyiydi. Emin olmak için yazılarınızdan birini tekrar tekrar okudum. Sonra evimi tutuşturup sokağa çıktım. Yol boyunca birkaç kişiyi yaraladım. Bir adamı, bir ağacın üzerine çıkarıp bıraktım. Dönüşte indiririm artık. Talihi varmış, yoksa buradan ayrılınca, onu mutlaka öldürecektim. Allahaısmarladık, bayım. Allahaısmarladık. Beni ağır, çekilmez bir düşüncenin yükünden kurtardınız. Aklım, ziraat konusundaki yazılarınızdan birini okuyacak kadar güçlüymüş. Artık aklımdan yana şüphem yok. Allahaısmarladık bayım...

İşlediği suçları, yaktığı evi düşünerek biraz canım sıkıldı. Kendimi, onun suç ortağı sayıyordum. Fakat kederim çabuk silindi. O sırada, gazetenin genel müdürü içeriye girmişti.

Kederli, öfkeli, bitkin görünüyordu. Yaşlı, kibar zatın ve iki delikanlının kırmış olduğu şeylere baktı.

— Fena, çok fena... Zamk şişesi kırılmış. İki pencere camı, tükürük hokkası, iki şamdan parça parça olmuş. Fakat, gazetenin başına gelenler yanında, bu zararın adı bile olmaz. Gazete mahvoldu. Zaten pek satışı yoktu. Bugünkü gibi kapışıldığını, herkesin bizden bahsettiğini yüz yıl yaşasam düşünemezdim. Ne yazık ki, çılgınlıkla başarıya ulaşmak, akılsızlık yüzünden ilerleme kaydetmek, istenilir şey mi? Sizi temin ederim ki, sokaklar adam almıyor. Herkes sizi deli sanıyor. Basın namına bir rezalet sayılan yazılarınızı okuduktan sonra, sizi deli sanmakla hata etmiş olmazlar da... Bu cins bir gazetede yazılar yazabileceğinizi sizin aklınıza kim soktu? Ziraat denilen şeyin alfabesinden haberiniz yok. İneklerin tüy değiştirme mevsiminden bahsediyorsunuz. Kokarca oyunu sever, fare tutar diye yetiştirilmesini öğütlüyorsunuz. Midyeler müzikle sakinleşir demeniz harika. Midyeler her zaman sâkindir. Müzikten de anlamazlar. Eğer bilgisizlik tahsiline atılsaydınız, en üstün dereceyi kimse elinizden kapamazdı. Hele atkestanesinin piyasada gittikçe rağbet görmesinden bahsedişiniz... Gazeteyi batırmak için kasten yazdığınız meydanda. Derhal işi bırakın ve gidin. Gelecek sayıda okuyuculara neler tavsiye edeceğinizi düşündükçe dehşet duyuyorum. İstiridye tarlası yazısına, (estetik bahçıvanlık) başlığını koyduğunuz aklıma geliyor, da, çıldıracak gibi oluyorum. Rica ederim derhal gidin...

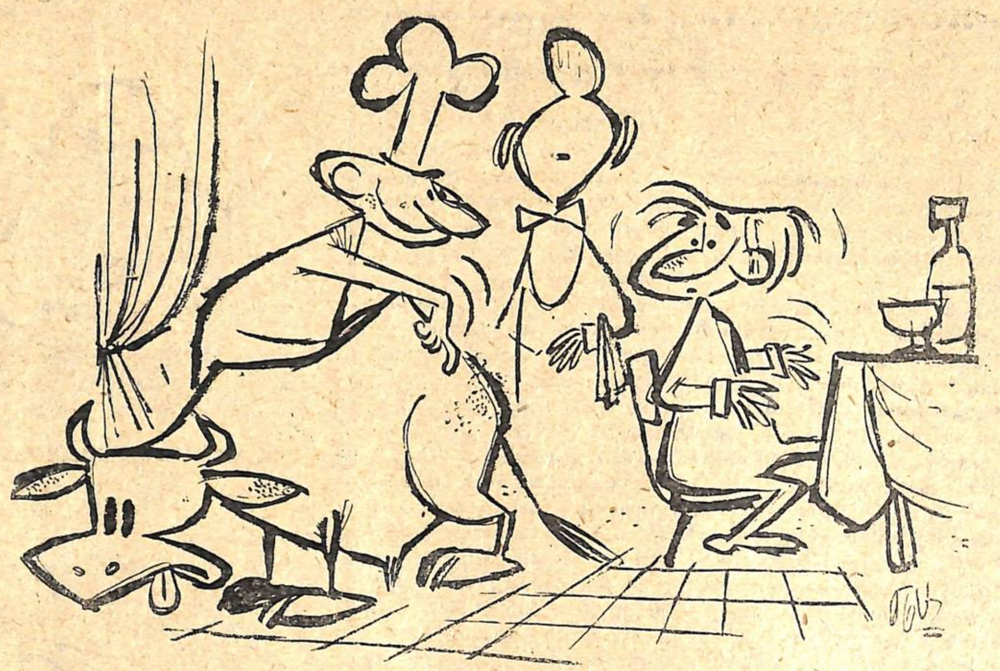

AŞÇI BAŞI — GÖRÜYORSUNUZ YA MALLARIMIZ ÇOK TAZEDİR BEYFENDİ... NE TARAFINDAN EMREDERSİNİZ?

Artık kızmıştım:

— Bana bak mısır püskülü, enginar başı, karnabahar yavrusu, diye söze başladım. Bu kadar gülünç bir ihtarla ilk defa karşılaşıyorum. Ondört yıllık gazeteciyim, gazeteye yazı yazmak için bir şeyler bilmenin gerektiğini kimseden duymadım. Bre şalgam kafalı, ikinci sınıf gazetelerde tiyatro tenkitlerini kim yazar, bilir misin? Tiyatro hakkında bildikleri, benim ziraat bilgime kıyasla sıfır olan eczacı çırakları ve kundura tamircileri... Ya kitap tenkitlerini kim yapar? Hiç kitap okumamış insanlar. Mali konudaki yazıları yazanlara gelince... Bu işten zerre kadar bir şey anlamadıkları meydanda kimseler. Kızılderililere karşı savaşlar hakkında askerî tenkitler yazanlar, bir savaş— narasını, bir kızılderili kulübesinden ayırdetmeği bilmiyenlerdir. Perhiz hakkında yazılar yazanlar, bunu tenkid edenler, ağızlarına alkolden başka bir şey koymıyan bir takım haylazlardır. Ziraat gazetelerine kim yazı yazar? Sizin gibi yeralması kafalı muşmulalar. Bu, değişmez bir kaidedir. Şiirde, aşağılık romanlarda, heyecan uyandıran dramları, sosyal fıkralar döktürmekte yaya kalınca, sonunda ziraate tebelleş olursunuz. Bir de bana gazetecilik öğretmeye kalkışıyorsunuz. Ben bu mesleği, avucumun içi gibi bilirim. Ve diyorum ki, insan bilgisi ne kadar az olursa, o nisbette şöhret ve para kazanır. Bilgili bir adam olacağıma, bilginin damlasından yoksun, mütevazi olacağıma küstah olsaydım, bu kayıtsız ve bencil dünyada ün kazanır, servet yapardım. Gidiyorum, bayım. Ben ödevimi yaptım. Gazetenizi, her sınıf okuyucunun ilgisini çekecek bir hale getirmek için söz vermiştim. Bunu yaptım. Baskı sayısını 20.000 e çıkarmağa söz vermiştim, iki haftaya kalmadan bu rakama ulaşacaktık. İlgimizin kesilmesinden zarar görecek olan ben değilim. Allahaısmarladık...

Ve kapıyı vurup çıktım...

Mark TWAIN

★

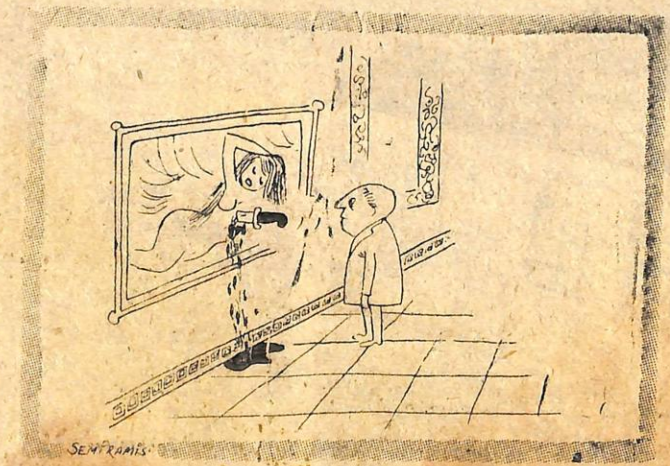

YAZISIZ

ŞİRKET

Delikanlı, kolejli sevgilisinin evine gitmişti. Niyeti, onu alıp gezintiye çıkmaktı. Kapıya ilişik, şu satırların bulunduğu tezkereyi okudu:

(Sevgilim, hiç hesapta olmıyan bir ziyaret için iki günlüğüne şehirden ayrılıyorum. Pazar sabahı döneceğiz. NOT: Bu tezkereyi yırtma, sadece senin için yazılmadı. Başkaları da var).

PERÇİN YERİNE...

Tersaneye acemi bir işçi alınmıştı. Onun beceriksizliğini gören ustabaşı yanına sokuldu.

— Bak, dedi. Söyliyeceklerimi dikkatle dinle. Şu perçini şuraya koyuyorum. Tam yerine. Ben başımı sallayınca, çekici bütün gücünle ona indir.

Ustabaşı dediğini yaptı. İşçi de olanca gücüyle çekici vurdu ve ustabaşının karısı dul, üç çocuğu da babasız kaldılar.

Teksas Fıkraları

★ Teksaslı Psişiyatrist büyük bir problemle karşı karşıya idi. Şimdiye kadar rastlamadığı bir vak'a idi bu... Bir Teksaslı aşağılık kompleksinden şikâyetle kendisine başvurmuştu.

★ Teksas'ın San Antonio Şehrindeki sirke Newyork'lu bir reklâm ajanı alınmıştı. Adam Şimalli olduğu halde az zaman sonra Teksasın ruhunu kavradı. Birgün gazetelere verilecek bir ilân için sirk sahibine şöyle sordu:

— Bizim sirkin cüceleri için ne yazalım: Dünyanın en büyük cüceleri mi yoksa dünyanın en küçük cüceleri mi?..

★ Houston'un gece kulüplerinde sigara satan kızların ekserisi şöyle bağırdıklarını duyabilirsiniz:

Sigara, çukulata, petrol hisse senetleri!..

★ Teksaslı hudut bekçileri o kadar kahramandırlar ki arabalara at yerine dağ aslanlarını koşar ve kırbaç olarak ta çıngıraklı yılanları kullanırlar.

★ Bir turiste bir Teksaslıyı gösteriyorlardı. Adam bir ağacın üzerinde derin bir uykuya dalmıştı.

— Bu şehrin en tembel adamıdır dediler.

Turist itiraz etti:

— Canım o kadar insafsız olmayın; bakalım serin bir yerde kestirebilmek için ağacın tepesine tırmanmış!

— Hah! hah! hay! diye güldü Teksaslılar; Siz onun oraya nasıl çaktığını öğrenmek ister misiniz? Mike 20 sene önce ufak bir fidana yaslanıp uyuya kalmıştı...

BETERİN BETERİ

Kadının kocası ölmüştü. Aradan bir ay geçmeden, bir medyumun yardımı ile kocasının ruhunu çağırdı:

— Geldin mi Henry?
— Geldim, ne olacak?
— Bahtiyar mısın?
— Çok bahtiyarım.
— Pek çok mu?
— Pek çok...
— Benimle olduğun zamandan daha mı bahtiyarsın?
— Daha bahtiyarım.
— Neredesin Henry?
— Cehennemde...

ARKADAŞININ KOLU

Pek sıkılgan bir genç bir gün zührevî hastalıklar mütehassısı bir doktorun muayenehanesine girdi, ıkına sıkına doktora dedi ki:

— Efendim, bir arkadaşımın kolunda yumuşak ve cerehatli bir çıban çıktı. Kendisinin manii olduğu için beni yolladı. Ne diyeceğinizi öğrenmek istiyor.

Doktor, delikanlıyı tepeden tırnağa süzdükten sonra:

— Pekâlâ, dedi, bana arkadaşınızın kolunu uzatır mısınız?

MEMUR MAAŞLARINA ZAM YAPILIYOR...
— Gazeteler —

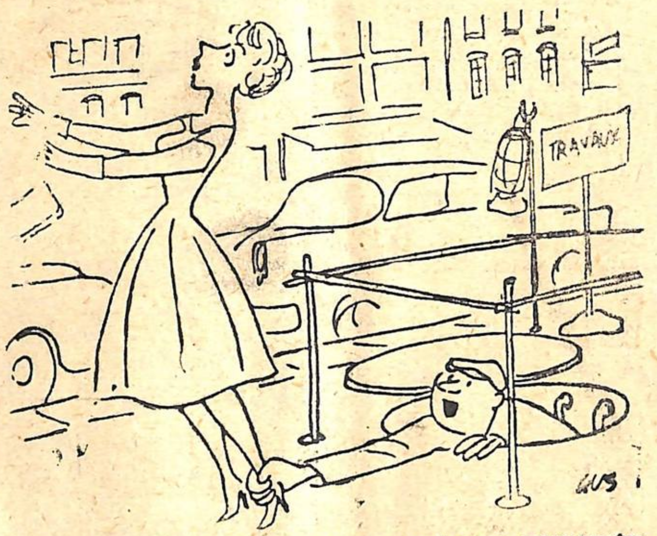

— AFEDERSİNİZ BAYAN BENİMLE EVLENİR-MİSİNİZ...

VURMAK

Meşhur bir avcının karşısına bir gün bir pehlivan çıktı:

— Yiğit isen tut da beni yere vur! dedi. Avcı:

— Dostum! dedi. Ben nişancıyım, tuttuğumu değil, attığımı vururum.

İNANILIR MI?

Bir gün zilzurna sarhoş bir adam, yolda tanıdığı doktorlardan birine rastladı:

— Doktor, dedi, hani sen iddia ederdin. Bir kadeh şarap insana kuvvet verir, derdin.

— Evet,, ne oldu!

— Bak işte, tam on bardak içtim de ayakta durmaya mecalim yok. Amma palavracı adamlarsınız ha!..

Camilerde hırsızlığa karşı tedbir alınacak. (Gazeteler)

Yedinci Sanat
YENİ SİNEMA
Türkiyede sinema sanatının tek dergisi
Ayda bir yayınlanır.

Bayan Döviz

AZİZ NESİN'in büyük romanı

Eh, ne yapayım, tek yuvamda saadet olsun da, her şeye razıyım.

— Benimle bastırılacak adam nerde? dedim.

— Var, o da hazır... dedi.

Şimdi bu işi yapan, bu işlerle geçinen adamlar varmış. Leman'la birlikte, onun tanıdığı, namusuna son derece güvendiği bir adama gittik. Herif bizden on bin lira istemez mi?..

— Aman, ne diyorsun sen, on bin lira olur muymuş!..

— Ne dese beğenirsin... «Ben kelleyi koltuğa alıyorum» dedi Sonra kendi eliyle ensesine şap şap vurup,

— Rica ederim Hanımefendi, şu kelleye bakın. Böyle bir kelle on bin lira etmez mi? dedi.

Adamın kellesi kulağı yerinde... Ne diyeceğimi şaşırdım da,

— Allah kellenizi bağışlasın ama, kellenizin neden tehlikede olduğunu anlamıyorum, dedim.

— Ya kocanız bizi bastırınca, çekip vurursa?..

Doğru söylüyor ama o çekip vurma işi benim kocama göre değil. Zavallının bıçağı yok, tabancası yok, neyi çekecek de kimi neyle vuracak? Biz on bine razı olduk. Hep birlikte güzel bir plân kurduk.

O gece kocam, sabaha karşı eve geldi, zil - zurna sarhoş... Ertesi gün öğleden sonra evden çıkarken,

—Ben bugün annemlere gideceğim, dedim.

Hiç sesini çıkarmadı. Kocam gidince ben de sokağa fırladım. Doğru Lemanlara...

— Aman Lemiş, dedim, hiç olmazsa aile seviyemizle münasip bir yerde basılsaydım. Meselâ Boğaziçi'ndeki turistik oteller bu iş için daha uygun değil mi?

— Aaa... ayol turistik otellere artık düşük seviyeli, bayağı kadınlar devam ediyor yine en rahatı randevu evidir... dedi.

Leman beni bir apartmana götürdü. Adam, daha önceden gitmiş, bizi orda bekliyormuş. Adam Leman'a,

— Hanımefendi, dedi, sizin de ihtiyacınız olursa, emrinizde yim. Hem size kanım kaynadı sizden para da almam...

Bak alçak herife... Bir canım sıkıldı ki...

Bir odaya girdik. Düşününüz, yabancı bir erkekle, bir odadayım. Helecandan elim ayağım zangır zangır titriyor.

Bu odada telefon da var.

Bizim plânımıza göre Leman dışarıdan kocama telefon edip, benim randevu evinde olduğumu ve bu evin adresini söyliyecek. Ben de burdan ahlâk zabıtasına telefon edip, buranın adresini vereceğim, «randevu evi işletiyorlar» diyeceğim.

Odaya girer girmez hemen telefona koştum. Adam,

— Aman, ne yapıyorsunuz hanımefendi, böyle olmaz! dedi:

— Ya nasıl olur?

— Soyunmadan olmaz. Önce bir güzel soyunun. Kocanız sizi böyle giyinik görürse, olmaz ki...

Mantomu çıkardım. Adam,

— Daha, daha soyunun... dedi.

Benim çekindiğimi görünce,

— Hanımefendi, dedi, biz bu işi ilk yapmıyoruz. Bizim geçimimiz de bu yoldan. Elimizden neler geldi, geçti... Herkesin rızkı bir yoldan. Biz de çoluğumuzu çocuğumuzu bu yoldan geçindiriyoruz. Bendeniz, sizin gibi kaç hanımefendinin saadetini temin etmişimdir, yuvalarını yapmışımdır. Hattâ hizmetimden öyle memnun kalanlar var ki, hâlâ beni evlerine çağırırlar. Bendeniz de ziyaretlerinde kusur etmem. Soyunun, soyunun. Hiç çekinmeyin! Ben sizin bildiğiniz erkeklerden değilim. Size bir kötü gözle bakarsam gözüm kör olsun.

— Senin gözünün önünde soyunamam! dedim.

— Ben başımı duvara çeviririm. Dönüp bakmam. Dünya - ahiret kardeşim olun! dedi.

Adam yüzünü duvara çevirdi Ben de soyunmağa başladım. Adam,

— O ne büyük ben, kırk bir buçuk maşallah... Hiç o kadar büyük ben görmemiştim. Allah nazardan saklasın... dedi.

Benim şuramda bir iri ben vardır. Burası kalabalık olmasıydı, şimdi açar sana gösterirdim. Biraz sonra görürsün. Hınzır herif benimi nerden gördü? O beni kocam bile görmüş değildir.

— Hani yüzünü duvara çevirecektin? diye bağırdım.

— Yüzüm duvara dönük, dedi

— Öyleyse benim gizli yerimdeki beni nasıl gördün? diye sordum.

— Benim, dedi, ruh gözüm vardır; önümdekini de görürüm, arkamdakini de...

Bir de dönüp bakayım ki, ne görsem beğenirsin... Evet, herifin yüzü duvara dönük ama, duvarda boy aynası var.

— Tuuu, utanmaz! diye bağırarak kendimi yatağın içine attım. Hemen telefona yapıştım. Önceden ezberlediğim ahlâk zabıtasının telefon numarasını çevirdim. Telefona çıkana, evin adresini verip,

— Burası randevu evidir, acele gelin, yetişin! dedim, telefonu kapadım.

(Devamı var)

1961 YILINDA

9

MİLYON

TÜRKİYE İŞ BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyeti

FONO

Correspondence Institute

MUHABEREYLE ÖĞRETİM ENSTİTÜSÜ

Metodu ile sizde kendi kendinize istediğiniz yabancı dili öğrenebilirsiniz izahlı broşürümüzü isteyiniz.

İNGİLİZCE

FRANSIZCA-ALMANCA

Adres: FONO Beyoğlu - İstanbul

FİATI 1 LİRA

Basıldığı yer : Şehir Matbaası

Dizildiği yer : Hergün Matbaası

İLÂN TARİFEMİZ :

Kapak içi : *10 T. L.*

İç sahifeler : *12 T. L.*

1961'de

5

MİLYON

LİRA TUTARINDA

en az

50 APARTMAN DAİRESİ

VE

ÇEŞİTLİ ZENGİN PARA İKRAMİYELERİ

YAPI ve KREDİ BANKASI

Reklâm Moran - 10

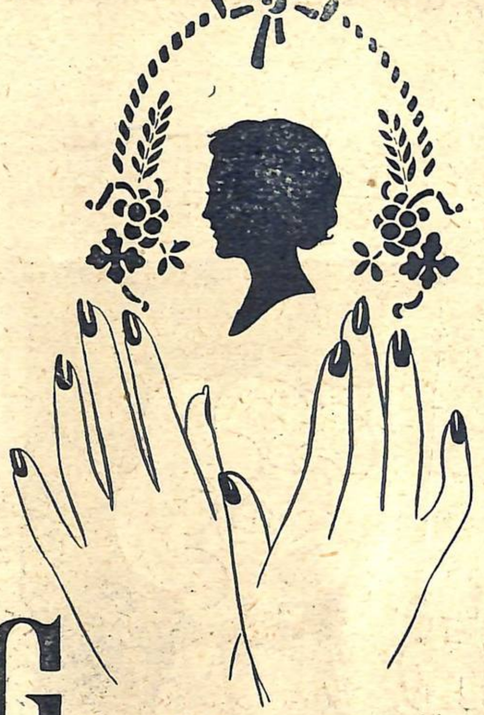

Güzel bir çehreye... zarif ve yumuşak eller yaraşır!

209

Kremli Puro, müessir bir krem vazifesi görerek, ellerinizin daima taze, yumuşak ve zarif kalmasını temin eder...

Puro tescil edilmiş bir markadır. Tuvalet Sabununuzu alırken PURO markasını ısrarla arayınız

- Günlük temizlik işlerinin eller üzerindeki tahripkâr tesirine mani olur.
- Cildi besler, korur, yumuşatır ve tazeleştirir
- En kısa zamanda sizi olduğunuzdan çok daha genç ve güzel yapar

BOL KÖPÜKLÜ
NEFİS KOKULU

PURO

Tuvalet Sabunları 100 de 100 saftır.

Tef

— Ay ! Bir de üstelik maaş mı veriyorsunuz ?